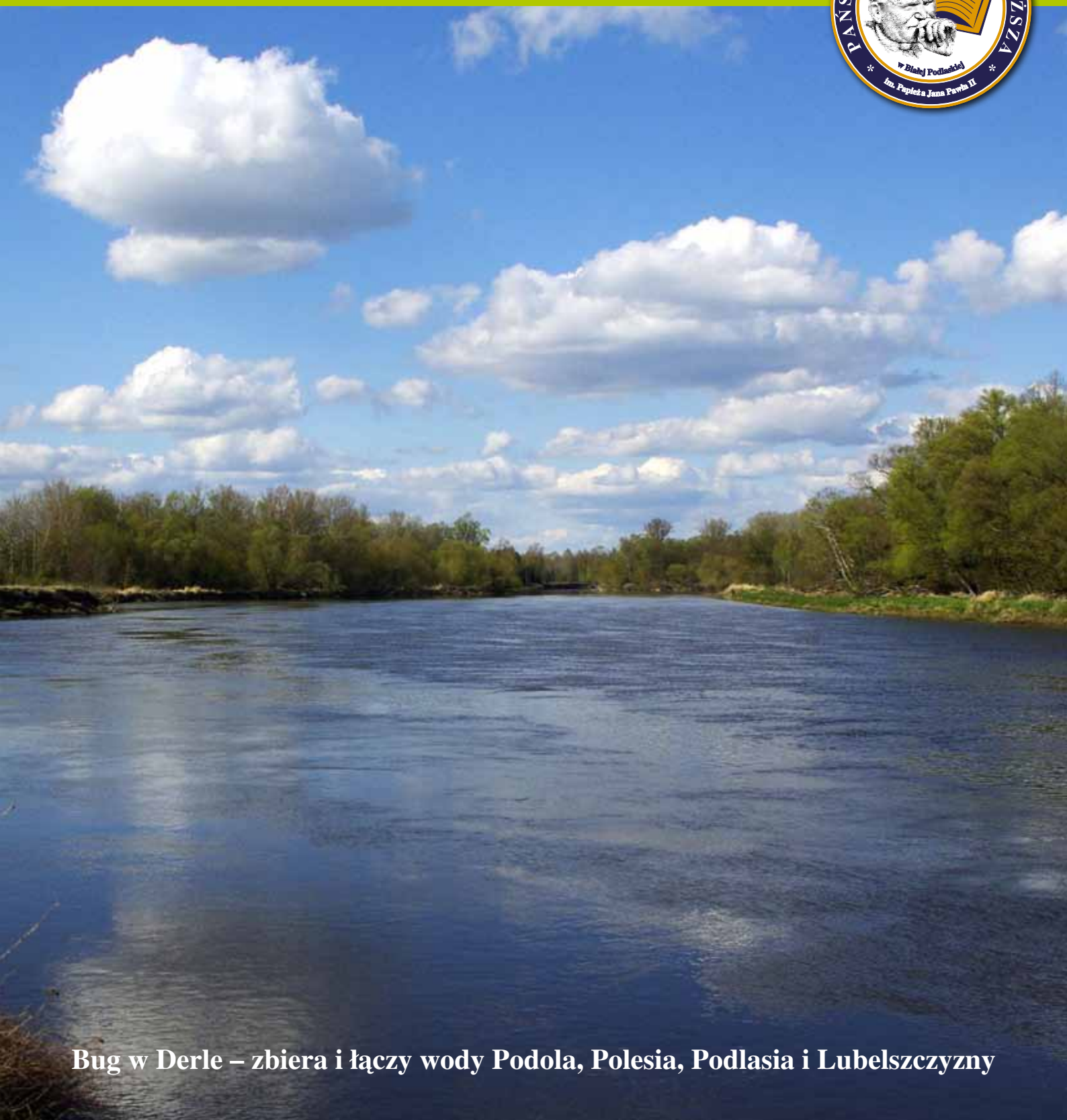
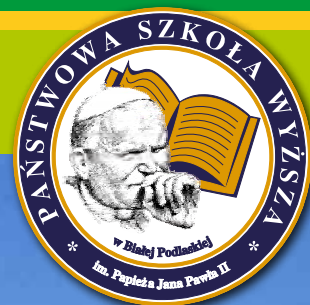

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

NR 21 – MARZEC 2016
ISSN 2081-6324

Bug w Derle – zbiera i łączy wody Podola, Polesia, Podlasia i Lubelszczyzny

Kategoria B

Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych – sukces Wydziału i całej Uczelni

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, decyzją nr 1/KAT/ 2016 z dnia 9 lutego 2016 r. przyznał Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II i Wydziałowi Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych kategorię naukową B. Decyzja ta, bardzo ważna dla naszej uczelni, została podjęta na wniosek Uczelni, zgłoszony w dniu 25 sierpnia 2015 r. w systemie informatycznym POL-on poprzez wypełnienie ankiety jednostki naukowej, powstałego w 2013 r. Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych. Decyzja została podjęta na podstawie kompleksowej oceny działalności naukowej i badawczo-rozwojowej Wydziału przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych, który jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Ocena Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych została przeprowadzona przy uwzględnieniu czterech kryteriów:

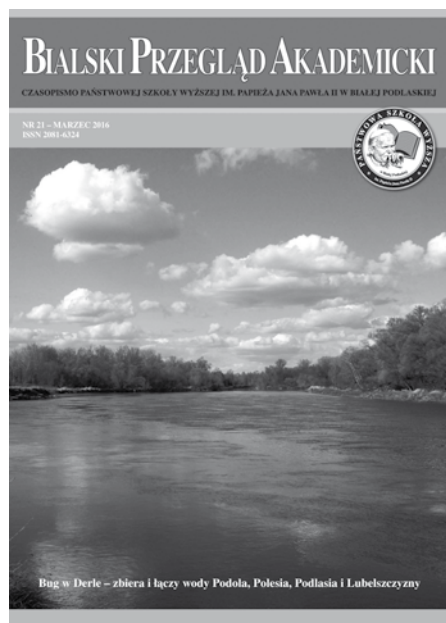
1. Osiągnięcia naukowe i twórcze.
2. Potencjał naukowy.
3. Materialne efekty działalności naukowej.
4. Pozostałe efekty działalności naukowej.

Zespół przyznał dla Wydziału odrębną ocenę dla każdego z ww. kryteriów, a Komisja do Spraw Grupy Nauk o Życiu dokonała porównania oceny Wydziału z podobnymi jednostkami innych uczelni akademickich w Polsce. Wynik punktowy porównania z jednostkami referencyjnymi pozwolił na zakwalifikowanie Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej do kategorii B.

Przyznanie kategorii B dla Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych ma duże znaczenie dla dalszego rozwoju uczelni. Pozwoli m.in. ubiegać się o środki finansowe z resortu na działalność statutową. Umożliwi także przygotowanie i zgłoszenie wniosku o nadanie uprawnień doktoryzowania.

Wzorem Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych, obecnie również Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych przygotowuje wniosek o przeprowadzenie parametryzacji.

*Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
Pełnomocnik Rektora PSW ds. nauki i współpracy zagranicznej*

Wiosenny, marcowy numer „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” otwieramy informacją o wyjątkowym wydarzeniu – Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych PSW otrzymał kategorię B w ocenie parametrycznej, przyznanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Szczegóły przybliżamy w artykule prof. Mieczysława Adamowicza; o ocenie, ale też o planach na przyszłość Wydziału opowiada również prof. Marcin Weiner, dziekan WNZS.

Kolejnym, znaczącym sukcesem PSW jest uruchomienie szóstego kierunku magisterskiego – fizjoterapii. To ważna wiadomość zwłaszcza dla absolwentów studiów licencjackich, którzy od października 2016 r. będą mogli kontynuować naukę w Białej Podlaskiej. Kandydaci na studia w bieżącym numerze mogą również przeczytać o mechanice i budowie maszyn – dzięki rozwiniętej infrastrukturze kierunek ten jest wyjątkowo atrakcyjny, o czym przekonuje dr inż. Marcin Szlachetka, autor artykułu i wykładowca na tym kierunku.

W naszym cyklu o absolwentach PSW prezentujemy tym razem sylwetkę Pana Jacka Szewczuka, Wójta Gminy Rokitno, który opowiada o tym, czy studia pomogły mu w pełnieniu obowiązków wójtowskich. Nie mniej inspirującą dla studentów osobą jest Pani Beata Samek, studentka ekonomii PSW, redaktor „Dodatku studenckiego” w „Bialskim Przeglądzie Akademickim”, która została stypendystką SKEF. Do wyjazdów w ramach programu Erasmus zachęca Kinga Hackiewicz, również studentka ekonomii – w swoim tekście opowiada o pobycie w Portugalii.

Obok wielu innych interesujących tekstów tradycyjnie przedstawiamy nasze stałe rubryki – szczególnie zachęcamy do lektury działu „Podróże” – prof. Maciej Jędrusik zabiera czytelników na egzotyczny Madagaskar. Wszystkim naszym Autorom serdecznie dziękujemy za interesujące pomysły, ciekawe materiały i za pomoc w przygotowaniu bieżącego numeru „Bialskiego Przeglądu Akademickiego”. Życzymy miłej lektury i zapraszamy do współpracy!

Redakcja

Spis treści

Stawiam na rozwój Wydziału	2
Kongres SERiA – zapowiedź	5
Fizjoterapia szóstym kierunkiem magisterskim w PSW	6
Kalendarium	8
PSW zakończyło realizację międzynarodowego projektu wyszehradzkiego	12
Sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Gospodarowanie na obszarach przyrodniczo cennych”	14
Pożegnanie	17
To, czego doświadczymy, studiując – to nasz skarb	18
Z prac Senatu	20
Unijne projekty szansą na zdobycie praktycznych umiejętności	22
Mechanika i budowa maszyn w PSW	24
Zlokalizuj wiedzę! Dlaczego biblioteka PSW w Białej Podlaskiej zaczęła blogować?	26
Działalność wydawnicza Uczelni – ważny obszar wzmacniania akademickości	28
„Once Erasmus, always Erasmus”, czyli o byciu Erasmusem przez całe życie	30
Biblioteka poleca	33
Dodatek studencki	34
Jutro na Madagaskar!	38

BIALSKI PRZEGŁĄD AKADEMICKI
Nr XXI Marzec 2016
ISSN: 2081-6324

Bialski Przegląd Akademicki jest czasopismem informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz
Redakcja:
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk
Korekta
mgr Paulina Rynkiewicz, mgr Agnieszka Filipiuk
Zdjęcia nieoznaczone inaczej: archiwum PSW
Zdjęcie na okładce:
Rzeka Bug w Derle/ Gmina Rokitno/
autor: Anita Kalinowska
Skład i druk: KAPPADRUK Drukarnia
www.kappadruk.pl

Adres redakcji
Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej
Sekcja Nauki i Wydawnictw
21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 95/97, pok. 334
tel. 83 344 99 63, 83 344 99 00 wew. 271
e-mail: p.rynkiewicz@pswbp.pl, a.filipiuk@pswbp.pl

Wydawca
Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej

STAWIAM NA RO

Rozmowa z nowym dziekanem Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. nadzw. dr. hab. Marcinem Weinerem.

Panie Profesorze, na początku chciałabym Panu serdecznie pogratulować objęcia stanowiska Dziekana. Co dla Pana oznacza ta zmiana?

Przede wszystkim jest to bardzo poważne wyzwanie, jeśli mowa o rozwoju wydziału. Niewątpliwie bardzo dużą nobilitacją dla mnie był fakt, że podczas obrad Senatu głosowanie mojej kandydatury przebiegło jednomyślnie. Objęcie tej funkcji wiąże się z pewnymi zmianami, które chciałbym przeprowadzić na wydziale, tak aby rozwijał się on w sposób jak najbardziej dynamiczny. Z ogromnym optymizmem patrzę w przyszłość, dostrzegając szanse, przed jakimi stoi wydział. Oczywiście jest, że rozwój tej jednostki nie zależy wyłącznie od osoby samego dziekana, ale od wszystkich pracowników, zarówno nauczycieli akademickich, jak i pracowników administracyjnych, oraz pełnego

współdziałania pracowników wydziału z władzami uczelni i z naszym drugim wydziałem.

Proszę przybliżyć czytelnikom „Białskiego Przeglądu Akademickiego” – zwłaszcza studentom – czym „na co dzień” zajmuje się Dziekan?

Do zadań dziekana wydziału należy zatwierdzenie obsady zajęć dydaktycznych, zaakceptowanie uprzednio przez kierowników katedr; dziekan realizuje również politykę osobową wydziału, np. stara się zapewnić warunki do podnoszenia kwalifikacji przez pracowników wydziału, może również wystąpić z wnioskiem do rektora o zatrudnienie na stanowisku nauczycieli akademickich wydziału, przedkłada także radzie wydziału sprawozdania z realizowanej działalności naukowej i dydaktycznej wydziału. Rolą dziekana jest też czuwanie nad prawidłowym przebiegiem

procesu kształcenia, zgodnie z obowiązującym w uczelni Wewnętrznym Systemem Zapewnienia Jakości Kształcenia, zwoływanie rad wydziału i przewodniczenie im, odpowiadanie za pracę wydziału przed organami

uczelni, sprawowanie nadzoru nad działalnością jednostek organizacyjnych wydziału. Wymienione zadania, jak również wiele innych, dziekan wykonuje we współdziałaniu z prodekanem. Nie mniej istotna jest współpraca z pracownikami dziekanatu, kierownikami katedr i zakładów oraz bardzo dobra organizacja sekretariatów, zarówno dziekana, jak i poszczególnych jednostek. Poza obowiązkami zapisanymi w statucie uczelni, to, czego do tej pory brakowało pracownikom wydziału, jest możliwość bezpośredniej rozmowy z dziekanem, przedstawiania własnych pomysłów na rozwój wydziału. Pomimo że pełnię tę funkcję zaledwie kilka tygodni, udało się już rozwiązać kilka spraw, a kilka kolejnych jest na etapie realizacji.

Zarówno doktorat, jak i habilitację uzyskał Pan w zakresie nauk weterynaryjnych. Dlaczego zainteresował się Pan akurat tą dziedziną nauki?

Weterynarią interesowałem się już w szkole podstawowej i było to moje marzenie, aby pójść na ten kierunek studiów. Na początku – typowe ideały nastolatka, obrona praw zwierząt, leczenie chorych i bezdomnych zwierząt, ale później, już podczas studiów – po-

BIOGRAM

Prof. nadzw. dr. hab. Marcin Weiner – dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Pracę doktorską pt. „Opracowanie molekularnej metody wykrywania shigatoksynicznych szczepów *Escherichia coli* w surowym mięsie wołowym” obronił w roku 2006, uzyskując tym samym stopień doktora nauk weterynaryjnych. W 2013 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych. Autor bądź współautor licznych publikacji naukowych w prestiżowych czasopismach i monografiach naukowych. Członek wielu krajowych i międzynarodowych towarzystw naukowych. Ekspert Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Biegły sądowy z zakresu mikrobiologii i weterynarii. Prowodzi zajęcia na kierunkach: ratownictwo medyczne, rolnictwo, zdrowie publiczne (magisterskie) oraz bezpieczeństwo narodowe (magisterskie).

ZWÓJ WYDZIAŁU

nieważ uczestniczyłem w badaniach naukowych w wielu katedrach i zakładach Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie – wybrałem ścieżkę naukową. Po uzyskaniu dyplomu rozpocząłem studia doktoranckie, zarówno w Olsztynie, jak i w Puławach, potem podążałem już typową ścieżką kariery naukowej.

Co zaliczyłby Pan do swoich szczególnych osiągnięć naukowych?

Przede wszystkim – opracowanie nowych metod badawczych w zakresie diagnostyki chorób zakaźnych u zwierząt. Panował wcześniej pogląd, że weterynaria była nauką odrwaną od innych nauk, dotyczyła tylko leczenia zwierząt i profilaktyki chorób zakaźnych czy metabolicznych. W tej chwili dominuje ogólna koncepcja, która pozwala nam traktować czy zwierzęta, czy kwestie zdrowia i bezpieczeństwa jako pewien złożony proces, który zaczyna się od momentu wytworzenia żywności przez dane gospodarstwo, a kończy na żywności, która znajduje się na półce

wentami wyższych uczelni i uzyskiwały specjalizacje w dziedzinie nauk weterynaryjnych i chorób zakaźnych. W 2014 r., po przyjeździe do Białej Podlaskiej, niewątpliwym wyzwaniem dla mnie była praca ze studentami – osobami dużo młodszymi, o bardzo zróżnicowanym stopniu wiedzy, kiedy zaczynaliśmy zajęcia. Myślę, że najważniejszą rzeczą jest ustalenie podstawowych zasad ze studentem i traktowanie go jako partnera. W każdej umowie, którą się zawiera, ustala się zarówno prawa, jak i obowiązki. Na pierwszych zajęciach przedstawiam studentom, czego będę od nich oczekiwał, jakie są wymagania formalne i te wymagania egzekwuję. Z drugiej strony rozumiem sytuację studentów – czasem zdarzenia losowe, czasem to, że student pracuje i nie może uczestniczyć w zajęciach; wtedy podchodzę do studenta indywidualnie.

Zaskakujący jest brak wiary u części studentów we własne możliwości. Często, kiedy rozmawiam ze studentami ostatniego roku studiów na temat ich pracy zawodowej w przyszłości, okazuje się, że nie mają sprecyzowa-

z potencjalnym pracownikiem, oczekują formułowania pełnych zdań, zdolności wypowiedzenia się. Dla pracodawcy dyplom stanowi mniej więcej 50% tego, co świadczy o danym studencie czy absolwencie, natomiast ta umiejętność kontaktu z pracodawcą, rozmowa, pierwsze wrażenie pozwala tę pracę uzyskać.

Z drugiej strony dostrzegam bardzo wielu studentów, którzy od pierwszego roku studiów angażują się w działalność kół naukowych czy życia uczelni, korzystają z możliwości wolontariatu, a także kontaktują się już podczas studiów z potencjalnymi pracodawcami.

Wynika z tego, że jest Pan zdecydowanym zwolennikiem nie tylko tego, by na studiach przekazywać „suchą” wiedzę, ale też by kształtować umiejętności, które potrzebne są w komunikacji i „sprzedaniu” siebie samego na rynku pracy.

Oczywiście, że tak. „Sprzedanie” własnego wizerunku jest w tej chwili umiejętnością, któ-

Z ogromnym optymizmem patrzę w przyszłość, dostrzegając szanse, przed jakimi stoi wydział. Oczywistym jest, że rozwój tej jednostki nie zależy wyłącznie od osoby samego dziekana, ale od wszystkich pracowników, zarówno nauczycieli akademickich, jak i pracowników administracyjnych, oraz pełnego współdziałania pracowników wydziału z władzami uczelni i z naszym drugim wydziałem.

w sklepie. Na każdym z tych etapów czuwają lekarze weterynarii. Weterynaria zmieniła się od tego czasu bardzo i w tej chwili głównym przedmiotem tej dziedziny nauki jest nie leczenie zwierząt (jak się powszechnie uważa), ale przede wszystkim nadzór nad produkcją żywności pochodzenia zwierzęcego (i tutaj należy wymienić całą żywność, która wiąże się z produkcją zwierzęcą, czyli miód, mleko, jaja, mięso), ale także, jeżeli chodzi o produkty pochodzenia roślinnego – obecność GMO w takiej żywności.

Pana działalność to nie tylko badania naukowe, ale również dydaktyka. Z jakimi wyzwaniami spotyka się Pan w pracy ze studentami?

Do 2014 roku moja praca dydaktyczna wiązała się głównie z osobami, które już są absol-

nych planów, bardzo często mówią, że użyskanie pracy zależy od pewnego układu, znajomości. Jest to o tyle zaskakujące, że zazwyczaj młode osoby powinny w życiu wchodzić z optymizmem, z wiarą we własne siły. Trzeba mieć na uwadze jedną rzecz – może się okazać, że wiedza zdobyta w trakcie studiów, z pozoru mało istotna i niepraktyczna w danej chwili, za rok, za dwa będzie nam bardzo potrzebna w pracy zawodowej. Studia są więc niezwykłą szansą na to, żeby jakiś rozwój własnej osobowości czy własnego sposobu patrzenia na świat wnieść do pracy w przyszłości. Często, w ramach przerw podczas zajęć ze studentami, proszę ich, aby opisać to, co widzą za oknem. Z pozoru jest to bardzo mało istotna umiejętność – ale stanowi podstawę w kontakcie z przyszłym pracodawcą, mianowicie – umiejętność formułowania wypowiedzi. Pracodawcy, rozmawiając

ra powinna być najbardziej rozwijana. Przede wszystkim ceni się człowieka, który ma poczucie własnej wartości. Tak jak wspominałem, studenci na początku nie wierzą we własne siły, kończąc studia czasem zastanawiają się, po co je kończą. Nie widzą celu przed sobą. Natomiast gdyby zapytać ich, co robią, by znaleźć pracę, jak jej poszukiwać, czy odwiadczać potencjalnych pracodawców, czy próbują „wkręcić się” nawet bezpłatnie do firmy, aby zapoznać się z jej funkcjonowaniem, to generalnie są zdziwieni, skąd takie pytania. Ale to chyba bardziej problem pokolenia i nastawienia, że wszystko się należy.

Jeżeli student chciałby rozwijać swoje umiejętności, od tego są koła naukowe; uczelnia daje takie możliwości. Kontakt z potencjalnymi wykładowcami, angażowanie się w ich pracę, pomoc w ich badaniach, to też na pewno jest czynnikiem rozwijającym studenta. Umie-

jętność kontaktu z potencjalnymi pracodawcami na zasadzie wolontariatu – wiele osób nie korzysta z takiej możliwości, natomiast jest to mile widziane w CV; krótki staż w czasie wakacji – 2, 3 tygodnie nawet w jednej firmie – zawsze stanowi jakiś atut, który będzie można wykazać u przyszłego pracodawcy.

Czy uważa Pan, że jest Pan wymagającym nauczycielem?

Myślę, że tak. Od studentów wymagam sporo – wynika to z bardzo prostej przyczyny, mianowicie student czy absolwent kończący uczelnię staje przed pracodawcą, który oczekuje konkretnych umiejętności i te umiejętności weryfikowane są w praktyce.

Od studentów wymagam sporo – wynika to z bardzo prostej przyczyny, mianowicie student czy absolwent kończący uczelnię staje przed pracodawcą, który oczekuje konkretnych umiejętności i te umiejętności weryfikowane są w praktyce, dlatego staram się przekazać moim studentom (niezależnie od tego, jakich przedmiotów uczyć) pewne aspekty, które mogą być wykorzystane w pracy zawodowej.

ce, dlatego staram się przekazać moim studentom (niezależnie od tego, jakich przedmiotów uczyć) pewne aspekty, które mogą być wykorzystane w pracy zawodowej. Nie wymagam drobiazgów, szczegółów, gdyż od tego są podręczniki, do których student zawsze może sięgnąć, natomiast bardzo duży nacisk kładę na aspekt praktyczny i często powtarzam, np. studentom ratownictwa, czy też studentom rolnictwa, na jakie elementy trzeba zwrócić uwagę i które mogą być wykorzystane w ich pracy zawodowej. Poza tym absolwent uczelni stanowi jej najlepszą wizytówkę: jeżeli pracodawca przyjmie absolwenta danej uczelni i wysoko oceni jego kwalifikacje, mając na biurku kolejne CV – z dużym prawdopodobieństwem wybierze osobę z tej samej uczelni. Z drugiej strony przedmioty, które wykładam, dotyczą w większości nauk medycznych, co wiąże się z tym, że w chwili obecnej studenci, a potem absolwenci, będą mieli kontakt z pacjentem – i, co ważniejsze, zazwyczaj będą pierwszymi osobami, z którymi zetknie się osoba chora, ranna lub poszkodowana. Od kwalifikacji zawodowych czy umiejętności takich osób zależy ludzkie życie, stąd moje wymagania muszą być wysokie.

Pod koniec lutego, decyzją Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych otrzymał kategorię naukową B. Co w praktyce oznacza to dla Wydziału?

Uzyskanie kategorii B w ocenie parametrycznej przeprowadzonej przez MNiSW jest bardzo ważnym wydarzeniem w życiu Wydziału i naszej Uczelni. Nie osiągnęlibyśmy tego sukcesu bez wkładu i zaangażowania wielu osób: władz uczelni, komórek wspomagających, nauczycieli akademickich oraz pracowników administracyjnych. Uzyskanie przez Wydział tego wyróżnienia to także stojące przez Wydziałem nowe wyzwania, które będą dotyczyły przede wszystkim jak najlepszego wykorzystania funduszy ministerialnych oraz potencjału pracowników. Należy również pamiętać o kolejnej, czekającej nas ocenie parametrycznej i podejmować starania, tak aby następna ocena jednostki naukowej mogła być jeszcze lepsza.

Jakie kolejne plany i wyzwania stoją przed wydziałem?

Jednym z ważniejszych wyzwań, przed którym stoi wydział, jest uzyskanie uprawnień do otwierania przewodów doktorskich w dziedzinie nauk o zdrowiu od roku 2017/2018 oraz szeroko pojęty rozwój badań naukowych. Pragniemy również aplikować o środki Narodowego Centrum Nauki, Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz funduszy unijnych (Horyzont 2020).

Kolejnym celem wpisującym się w rozwój wydziału, a przyjętym przez PSW, jest rozwój naukowy kadry własnej, według przyjętego programu wsparcia naukowego, wzbogacenie dorobku publikacyjnego i pomocy materialnej dla nauczycieli akademickich, współpraca z nowymi instytucjami naukowymi i badawczymi z możliwością zatrudniania pracowników naukowych na etatach dydaktycznych jako podstawowym miejscu pracy. Rozwój naukowy Wydziału możliwy będzie, jako element rozwoju całej Uczelni, w oparciu o: rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, aktualizację systemu działań motywujących do awansu naukowego (doktorat, habilitacja), dostęp do nowoczesnej aparatury badawczej obu ośrodków badawczych PSW, zwiększenie aktywności pracowników Wydziału poprzez uczestnictwo w międzynarodowych konferencjach naukowych i przynależność do krajowych i międzynarodowych towarzystw naukowych.

W planach jest również tworzenie kierunków podyplomowych i kursów doszkalających, dostosowanych do potencjalnych potrzeb rynku pracy. W tym miejscu istotne jest organizowanie stałych spotkań z przedsiębiorcami, dyrektorami szkół i instytucji publicznych odnośnie do dokształcania ich pracowników/absolwentów i poszukiwanie wspólnych przedsięwzięć. Istotne dla rozwoju wydziału będzie również stworzenie atrakcyjnej oferty dydaktycznej w języku angielskim dla studentów zagranicznych i krajowych (Erasmus+).

Wydział będzie również dbał o uzyskiwanie pozytywnych ocen Polskiej Komisji Akredytacyjnej, o zróżnicowaną ofertę edukacyjną (np. poprzez tworzenie nowych specjalności

na istniejących już kierunkach studiów, które stanowić będą odpowiedź na potrzeby rynku pracy), wspierał funkcjonowanie kół naukowych, organizował uroczyste wręczenie dyplomów ukończenia studiów wyższych na kierunkach medycznych.

Jakie są Pana pozanaukowe pasje i zainteresowania?

Do moich pozanaukowych pasji należą, tak jak w przypadku większości osób, książki – tutaj na pierwszym miejscu jest literatura fantastyczna (bardzo lubię Tolkiena), ale też literatura podróżnicza, reportaż – tutaj przede wszystkim Kapuściński. Z innych pasji wymienię muzykę, przede wszystkim muzykę z płyt winylowych, i malarstwo Beksińskiego. Oprócz tego – lotnictwo i strzelectwo sportowe. Bardzo żałuję, że w Białej Podlaskiej nie są organizowane pokazy lotnicze, mimo tego, że jest tu jedno z najpiękniejszych lotnisk. Żałuję również, że nie ma na uczelni sekcji sportowej, która mogłaby zaszczepiać u studentów pasję do strzelectwa sportowego – pneumatycznego czy łucznego. Lubelskie jest jednym z niewielu województw, w którym takich sekcji praktycznie nie ma. Uważam, że tego typu działania mogłyby być w naszym mieście rozwijane.

Dziękuję za rozmowę.

*Rozmawiała Paulina Rynkiewicz
Sekcja Nauki i Wydawnictw*

Kongres SERiA – zapowiedź

Zarząd i Walne zgromadzenie Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu na kongresie we wrześniu 2015 r. podjął decyzję, że kolejny, XXIII Kongres SERiA odbędzie się w PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Należy to traktować jako szczególne wyróżnienie dla uczelni i jej kadry naukowej, gdyż do tej pory taki Kongres nie był organizowany w żadnej z państwowych wyższych szkół zawodowych. Kongresy odbywały się na ogół w renomowanych uczelniach akademickich i niekiedy w dużych branżowych instytutach państwowych. Przed zespołem pracowników Katedry Ekonomii i Zarządzania stoi więc trudne wyzwanie, aby wywiązać się z obowiązków organizatora i utrwalić wśród uczestników dobry wizerunek uczelni i regionu. Tematem kongresu będzie „Biogospodarka w rozwoju wsi i agrobiznesu”. Biogospodarka to temat ważny dla Lubelszczyzny, gdyż przez władze samorządowe województwa został uznany za inteligentną specjalizację rozwoju regionu.

Kongres odbędzie się w dniach 7–9 września 2016 roku. To naukowe spotkanie organizowane jest przy współpracy Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach; honorowy patronat nad wydarzeniem objął JM Rektor PSW, prof. zw. dr hab. Józef Bergier.

W programie Kongresu przewiduje się sesję plenarną oraz obrady w sześciu sekcjach problemowych:

1. Podstawy teoretyczne i metodyczne biogospodarki.
2. Rodzinne gospodarstwa rolne i przedsiębiorstwa agrobiznesu jako podmioty biogospodarki.
3. Biogospodarka a zrównoważony i innowacyjny rozwój obszarów wiejskich.
4. Rynek, łańcuchy dostaw i struktury sieciowe w biogospodarce.
5. Biogospodarka, biotechnologie gospodarka niskoemisyjna a środowisko i zmiany klimatyczne.
6. Sesja angielskojęzyczna.

Referaty wygłoszone podczas Kongresu zostaną opublikowane w Rocznikach Naukowych SERiA, które znajdują się na liście B wykazu czasopism naukowych i posiadają 10 pkt.

W ramach Kongresu organizatorzy przewidują do wyboru trzy wyjazdy studyjne, dzięki którym będzie można zapoznać się z wyjątkowymi miejscami w najbliższej okolicy:

1. Trasa nr 1 – *Brześć i Obwód brzeski na Białorusi. Wieś i rolnictwo, obiekty kultury.*

2. Trasa nr 2 – *Biogospodarka, Agroturystyka. Rozwój Wsi. Partnerstwo Dolina Zielawy – Dolina Ziół, Kraina Rumianku, Czysta Energia. Gminy: Wisznice, Rossosz, Sosnówka.*

3. Trasa nr 3 – *Agrobiznes, rolnictwo, agroturystyka. Zakład Ogrodniczy. Biogazownia (Międzyrzec Podlaski), Uroczysko Zaborek, Stadnina Koni*

w Janowie Podlaskim, Zespół Dworsko-Pałacowy w Roskoszy.

Przewidziane są nagrody dla najlepszych artykułów młodych pracowników nauki – do stopnia doktora włącznie.

Szczegółowe informacje udzielane są pod nr tel. 83 344 99 50, e-mail: seria@pswbp.pl.

*prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego*

FIZJOTERAPIA SZÓSTYM KIERUNKIEM MAGISTERSKIM W PSW

Już od października 2016 r. Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej zaprasza na stacjonarne studia magisterskie na kierunku fizjoterapia o profilu praktycznym.

Uczelnia kształci specjalistów praktyków, reaguje zarówno na potrzeby rynku pracy, pracodawców, jak i zapotrzebowania społeczeństwa. Wraz z wydłużeniem długości życia Polaków, a także standardów Unii Europejskiej z zakresu rehabilitacji z roku na rok zwiększa

kształcenie i przygotowanie zawodowe do samodzielnej pracy z osobami chorymi, niepełnosprawnymi, wymagającymi stosowania zabiegów korekcyjno-kompensacyjnych w stanach zagrożenia zdrowia i sprawności fizycznej oraz praca w zakresie fizjoprofilaktyki cho-

i kompensacji, w gabinetach odnowy biologicznej, ośrodkach spa, lecznicach dla zwierząt, w administracji ochrony zdrowia jednostek samorządowych, administracji państwowej, a także w organizacjach pozarządowych – realizujących specyficzne zadania na rzecz osób okresowo i trwa-

Wprowadzenie na Uczelni studiów magisterskich na kierunku fizjoterapia jest odpowiedzią na zapotrzebowania rynku pracy

się zapotrzebowanie na fizjoterapeutów.

Studia trwają 2 lata (4 semestry). Absolwent uzupełniających studiów magisterskich na kierunku fizjoterapia uzyska dyplom i tytuł zawodowy magistra fizjoterapii. W trakcie kształcenia studenci zdobędą wy-

rób i niepełnosprawności w systemie ochrony zdrowia.

Studia umożliwią podjęcie zatrudnienia w placówkach służby zdrowia, ośrodkach rehabilitacji dla osób z niepełnosprawnością, w ośrodkach promocji zdrowia stosujących specyficzne procedury w zakresie korektywy

le niepełnosprawnych, zgodnie z Europejską Deklaracją Standardów w Fizjoterapii oraz obowiązującymi w Polsce unormowaniami prawnymi, dotyczącymi fizjoterapeutów (w tym ustawa o zawodzie fizjoterapeuty z dnia 27 października 2015 roku), a także podjęcie pracy dydaktycznej.

Prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej:

Fizjoterapia będzie szóstym kierunkiem na naszej uczelni, który uzyskał uprawnienia drugiego stopnia, czyli studia magisterskie, a zarazem czwartym na Wydziale Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych – po zdrowiu publicznym, pielęgniarstwie oraz turystyce i rekreacji. To pokazuje, że rozpoczęta wcześniej ścieżka do uzyskania uprawnień doktoryzowania w naukach o zdrowiu ma swoje argumenty. Fizjoterapia to jeden z najbardziej perspektywicznych kierunków na rynku pracy. Polacy żyją coraz dłużej i z każdym kolejnym rokiem ten wskaźnik będzie się poprawiał, przez co nasz kraj już zbliża się pod tym względem do państw zachodniej Europy. W związku z tym osoby przygotowane zawodowo z zakresu fizjoterapii i rehabilitacji będą w najbliższej przyszłości coraz bardziej poszukiwane. Drugim argumentem jest to, że obowiązująca od niedawna ustawa o zawodzie fizjoterapeuty pozwala wykonywać ten zawód jedynie absolwentom studiów magisterskich. Magister fizjoterapii nabywa uprawnienia do kierowania na zabiegi, zarezerwowane do tej pory dla lekarzy. Wreszcie po trzecie, w tym roku studia licencjackie ukończy na naszej uczelni pierwszy rocznik kierunku fizjoterapia i naturalne jest, że najlepszym rozwiązaniem dla tych absolwentów będzie dalsze kształcenie się w Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej, a nie np. w Akademii Medycznej w Białymstoku czy Lublinie.

Na podstawie wywiadu z tygodnika „Słowo Podlasia”

ZASADY REKRUTACJI

Osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia drugiego stopnia na kierunku fizjoterapia powinna posiadać kwalifikacje pierwszego stopnia w zakresie fizjoterapii oraz kompetencje niezbędne do kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia na tym kierunku. Kandydat powinien posiadać w szczególności wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne obejmujące zagadnienia stanowiące zakres kształcenia na poziomie studiów pierwszego stopnia. Od kandydatów na kierunek fizjoterapia studia drugiego stopnia, profil praktyczny, wymagane jest aktualne zaświadczenie lekarskie, wydane przez lekarza medycyny pracy (wraz z adnotacją o wyborze kierunku). Zaświadczenie powinno być ważne na okres trwania studiów.

Zasady rekrutacji określa Uchwała Senatu w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Zgodnie z tą uchwałą przewiduje się trzy postępowania kwalifikacyjne po obowiązkowej Internetowej Rejestracji Kandydatów (IRK):

1. Dla kandydatów legitymujących się dyplomem ukończenia studiów wyższych wydanym na terenie RP,
2. Dla kandydatów niebędących obywatelami polskimi, legitymujących się opatrzonym apostille lub zalegalizowanym dyplomem ukończe-

FIZJOTERAPIA

studia II stopnia już od października 2016 r.

ZAPISY już w kwietniu

Państwowa Szkoła Wyższa
Im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
www.pswbp.pl

nia studiów wyższych, uprawniających do podjęcia studiów II stopnia w państwie, w którym został wydany, uznanym zgodnie z przepisami sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych z granicą lub na podstawie umowy międzynarodowej, za równorzędny z odpowiednim polskim dyplomem ukończenia studiów I stopnia

3. Dla kandydatów niebędących obywatelami polskimi, legitymujących się innym dokumentem ukończenia uczelni za granicą uprawniającym do podjęcia studiów II stopnia w państwie, w którym został wydany, uznanym, zgodnie z przepisami w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą lub na podstawie umowy międzynarodowej, za równorzędny z od-

powiednim polskim dyplomem ukończenia studiów I stopnia.

O przyjęciu na studia drugiego stopnia na kierunku fizjoterapia decyduje miejsce kandydata na liście rankingowej, ułożonej w oparciu o uzyskaną przez niego średnią ocen ze studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich. Kandydat ubiegający się o przyjęcie na studia jest zobligowany do złożenia stosownych dokumentów zamieszczonych w wykazie stanowiącym załącznik do Uchwały Senatu w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. O szczegółach informujemy na stronie: <http://rekrutacja.pswbp.pl/>, tel. 083 344 99 30, e-mail: [rekrutacja\(at\)pswbp.pl](mailto:rekrutacja(at)pswbp.pl).

Sekcja Promocji i Rekrutacji PSW

Dr Agata Poczarska, kierownik Zakładu Fizjoterapii:

Absolwenci studiów drugiego stopnia kierunku fizjoterapia o profilu praktycznym będą przygotowani merytorycznie i praktycznie do wykonywania zawodu fizjoterapeuty, który od dnia 27 października 2015 roku jest już samodzielnym zawodem medycznym. Absolwenci uzyskają uprawnienia zawodowe – zgodnie z wymaganiami obowiązującymi w ochronie zdrowia – do prowadzenia diagnostyki fizjoterapeutycznej z użyciem zalecanego, specjalistycznego sprzętu, urządzeń i testów funkcjonalnych; planowania i programowania działań fizjoterapeutycznych; wykonywania zabiegów wykorzystujących czynniki naturalne (fizyczne) w profilaktyce oraz leczeniu i rehabilitacji oraz współdziałania w zespołach rehabilitacyjnych. Będą także przygotowani do współpracy w realizacji zadań z zakresu rehabilitacji środowiskowej – w szczególności usprawniania ustawicznego osób trwale niepełnosprawnych; wykorzystania środków i procedur fizjoterapii wobec osób z czynnikiem ryzyka niepełnosprawności celem podtrzymywania i kształtowania optymalnego poziomu wydolności i sprawności fizycznej. Umiejętności i wiedza w zakresie stosowania czynników fizycznych i procedur fizjoterapeutycznych w procesach leczniczych i profilaktycznych, uzyskane podczas studiów pierwszego, a pogłębione i uaktualnione na studiach drugiego stopnia, przygotowują do zawodowego kształcenia ustawicznego – w tym także do podjęcia formalnego doskonalenia zawodowego: specjalizacji z zakresu fizjoterapii (5 poziom kwalifikacji zawodowych), a także studiów trzeciego stopnia (doktoranckich).

Kalendarium

grudzień 2015 – luty 2016

GRUDZIEŃ

Nasza Uczelnia promuje zdrowy styl życia i zdrowe odżywianie. Co czwartek dostarczamy studentom i pracownikom Uczelni świeże jabłka. Inicjatywa odbywa się pod hasłem – „Každy student Ci to powie, PSW dba o zdrowie”.

5 grudnia

Studenci z Koła Naukowego Anglistów naszej Uczelni współpracując z Multi-centrum w Białej Podlaskiej prowadzili zajęcia dla dzieci m.in. z kultury krajów anglosaskich. Pierwsze zajęcia odbyły się pod hasłem „Wielka Brytania z przymrużeniem oka”, ale to nie koniec – jak zapewniają studenci – „pomysłów mamy wiele, by zachęcić dzieciaki do nauki języka angielskiego” (zdjęcie 1).

4 grudnia

Zarząd Stowarzyszenia Krzewienia Edukacji Finansowej z Gdyni przyznał stypendia w ramach Funduszu Stypendialnego SKEF na rok akademicki 2015/2016. W gronie stypendystów znalazła się nasza studentka, Pani Beata Samek. 4 grudnia Pani Beata odebrała gratulacje oraz podziękowania za reprezentowanie Uczelni z rąk Rektora. Wywiad z Panią Beatą publikujemy na str. 37.

7 grudnia

Już po raz czwarty odbyły się Miłokajkowe Zawody w Wyciskaniu Sztangi Leżąc o Puchar Prezesa AZS PSW w Białej Podlaskiej. Od dwóch lat mamy możliwość organizacji

tęgo wydarzenia na nowej hali sportowej przy Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej. Ideą zawodów jest promocja sportów siłowych w mieście i regionie. Dowodem na to, że cieszą się one coraz większą popularnością jest stale zwiększająca się liczba uczestników. W tym roku wystartowało ponad 60 zawodników.

11 grudnia

„Czas prawdziwych bohaterów” – również i w tym roku inicjatywa Szlachetnej Paczki trafiła do naszych serc. Studenci oraz pracownicy Naszej Uczelni – Koło Naukowe eRka, Koło Naukowe Resocjalizacji i Profilaktyki oraz wiele osób o szlachetnym sercu, które chcą zostać anonimowe, stworzyli Super Drużynę.

Zdj. 1

11 grudnia

„List do Świętego Mikołaja” w wykonaniu zespołu „Mazowiacy” pod kierownictwem prof. UPH dr hab.

Leszka Plocha – Zespół Pieśni i Tańca Osób Niepełnosprawnych wystąpił gościnnie w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła

II w Białej Podlaskiej. W jego skład wchodzi członkowie orkiestry tanecznej i wokalne. Spotkanie zorganizowane zostało przez Zakład

Zdj. 2

Zdj. 3

Pedagogiki Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej oraz Stowarzyszenie Społeczno-Oświatowe „Żyć Godnie” w Żalutyniu.

16 grudnia

Uczniowie klas 1g, 2e i 3c obejrzeli widowisko teatralno-muzyczne pt. „Droga do Betlejem” przygotowane przez studentów pedagogiki Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej. Ideą spotkania było zwrócenie uwagi dzieci na ważne wartości we współczesnym świecie

w kontekście świąt Bożego Narodzenia (zdjęcie 2).

19 grudnia

Tradycją stało się, że corocznie w okresie przedświątecznym Samorząd Studencki Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej organizuje akcję charytatywną pn. „Stół Wigilijny PSW”. Miłej atmosferze towarzyszyło wspólne kolędowanie, zabawy z dziećmi oraz wręczanie paczek potrzebującym mieszkańcom naszego miasta. Dziękujemy wszystkim sponsorom za

wspólną pomoc oraz mieszkańcom za mile spędzony czas (zdjęcie 3).

21 grudnia

Wspieramy uzdolnionych – misją Naszej Uczelni jest nie tylko kształcenie na bezpłatnych studiach licencjackich, inżynierskich i magisterskich, ale również rozwój, wsparcie uzdolnionej młodzieży. Z wielkim zaszczycem pragniemy poinformować, że Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wystąpiła w roli sponsora podczas I Międzyszkolne-

Zdj. 4

Zdj. 5

go Konkursu Anglojęzycznej Piosenki Świątecznej organizowanego w Zespole Szkół Zawodowych nr 1 w Białej Podlaskiej.

23 grudnia

Zgodnie z ogłoszoną przez MNiSW listą czasopism punktowanych, trzy czasopisma naukowe wydawane przez PSW otrzymały następującą punktację: „Health Problems of Civilization” - 8 pkt, „Studia Ekonomiczne i Regionalne” - 8 pkt, „Rozprawy Społeczne” - 7 pkt.

STYCZEŃ

15–31 stycznia

W styczniu mieliśmy przyjemność gościć w murach Naszej Uczelni ponad 30-osobową grupę uczniów Polskiej Szkoły Społecznej im. Ignacego Domeyki w Brześciu oraz grupę studentów i pracowników Białoruskiego Uniwersytetu Kultury Fizycznej w Mińsku. Nasi goście mieli okazję zwiedzić budynek główny Naszej Uczelni, Dom Studenta oraz Halę Sportową. Podczas spotkania uczniowie zapoznali się z ofertą edukacyjną oraz z zasadami rekrutacji

na studia dla kandydatów z zagranicy. Cieszymy się, że Nasza Uczelnia jest coraz częściej odwiedzana i wybierana do kontynuacji kształcenia przez sąsiadów z zagranicy. Miło jest nam poinformować, że jesteśmy w gronie Uczelni o najwyższym wskaźniku umiędzynarodowienia (zdjęcie 4).

LUTY

9 lutego

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznał Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II; Wydziałowi Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych kategorię naukową B. Decyzja ta, bardzo ważna dla naszej uczelni, została podjęta na wniosek Uczelni, zgłoszony w dniu 25 sierpnia 2015 r. w systemie informatycznym POL-on poprzez wypełnienie ankiety jednostki naukowej, powstałego w 2013 r. Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych.

9-23 lutego

W ramach przygotowań do tegorocznej matury zorganizowaliśmy kurs z matematyki. Drodzy Maturzyści, dziękujemy, że wzięliście udział w bezpłatnym kur-

sie z matematyki w ramach przygotowań do matury.

23, 24, 29 lutego

PSW brała udział w targach ofert szkół wyższych pod nazwą „Uczelnie w powiecie”, zorganizowanych już po raz czternasty przez Niezależny Dwutygodnik Lokalny „Wieści Podlaskie”. Targi odbyły się również 2.03. Tegoroczne prezentacje cieszyły się dużym zainteresowaniem zwłaszcza wśród uczniów ostatnich klas szkół ponadgimnazjalnych. 23 lutego 2016 r., podczas targów w Bielsku Podlaskim, Nasza Uczelnia otrzymała nagrodę Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski za najlepszą ofertę edukacyjną na XIV Prezentacjach Edukacyjno-Doradczych. Na koniec całego cyklu targów otrzymaliśmy nagrodę za wspólnie grupowe reprezentowanie Uczelni podczas XIV Prezentacji „Uczelnie w Powiecie” (zdjęcie 5).

Monika Ruszkiewicz
Sekcja Promocji i Rekrutacji
Izabela Adamowicz-Łogwińska
Sekcja Promocji i Rekrutacji
(notatka 23, 24, 29 lutego)
Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
(notatka 9 lutego)
Paulina Rynkiewicz
(notatka 23 grudnia)

PSW zakończyło realizację międzynarodowego projektu wyszehradzkiego

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej we współpracy z Uniwersytetem Preszowskim w Preszowie na Słowacji, Uniwersytetem Palackiego w Ołomuńcu w Czechach oraz Uniwersytetem w Peczu na Węgrzech w okresie od 02.01.2015 r. do 31.01.2016 r. realizowała grant badawczy pt. „Aktywność fizyczna i rekreacyjna oraz sposób odżywiania młodzieży z Państw V4”, w ramach grantu otrzymanego od Międzynarodowego Funduszu Wyszehradzkiego. Kierownikiem projektu był prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor PSW.

Konferencja, która odbyła się w ramach projektu we wrześniu 2015 r.

Projekt obejmował tematykę związaną ze stylem życia młodzieży z państw wyszehradzkich. W jego ramach naukowcy z czterech państw przeprowadzili badania na młodzieży akademickiej i liceal-

nej (po 1200 osób w każdym kraju). Badania zostały przeprowadzone za pomocą Międzynarodowego Kwestionariusza Aktywności Fizycznej (IPAQ) oraz kwestionariusza sposobu odżywiania. Wyniki ba-

Seminarium w Preszowie na Słowacji

Od lewej: dr Ferdinand Salonna, prof. Józef Bergier i prof. Karel Frömel w Olomuńcu (Czechy)

dań zostały poddane analizom, dzięki którym określono powiązania aktywności fizycznej z miejscem zamieszkania, sposobem odżywiania, płcią, wiekiem i innymi czynnikami. Taka wielowymiarowa analiza pozwoliła na lepsze poznanie czynników, które mają wpływ na styl życia młodzieży państw Europy Środkowo-Wschodniej.

Rezultaty badań omówiono podczas zorganizowanej we wrześniu 2015 r. międzynarodowej konferencji naukowej, której rezultatem

była elektroniczna publikacja. Dodatkowo niebawem okaże się 8 artykułów w międzynarodowych czasopismach naukowych. Realizacja projektu przyczyniła się do zacieśnienia współpracy pomiędzy badaczami z PSW a naukowcami z uniwersytetów z innych państw.

Agata Wojtuszkiewicz
Sekcja Projektów
i Funduszy Europejskich

Czym jest Grupa Wyszehradzka i Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki?

Grupa Wyszehradzka (V4) to nieformalne zrzeszenie czterech państw Europy Środkowej – Czech, Polski, Słowacji i Węgier, którego celem jest pogłębianie współpracy między tymi krajami, w początkowej fazie w szczególności w kwestiach przystąpienia do struktur Unii Europejskiej i NATO. Grupa została powołana w 1991 roku przez trzy państwa (Polskę, Węgry i Czechosłowację) tworzące tzw. Trójkąt Wyszehradzki. W późniejszym czasie, wskutek rozpadu Czechosłowacji (1 stycznia 1993 r.), członkami grupy stały się Czechy i Słowacja. Grupa Wyszehradzka nie jest alternatywą dla ogólnej integracji ogólnoeuropejskiej, nie konkuruje również z istniejącymi już i funkcjonującymi strukturami środkowoeuropejskimi. Grupa ma na celu zachęcanie do optymalnej współpracy z wszystkimi krajami, zwłaszcza sąsiadującymi, a jej ostatecznym celem jest rozwój demokracji we wszystkich częściach Europy. Nazwa Grupy Wyszehradzkiej ma związek z historycznym wydarzeniem – w roku 1335 Zamek Wyszehradzki, ówczesna siedziba królów Węgier, stał się miejscem zjazdu Królów Polski, Czech i Węgier. Postanowili ściśle ze sobą współpracować, zarówno na polu polityki, jak i handlu. Dzięki temu, wiele pokoleń później, stali się inspiracją dla inicjatywy środkowoeuropejskiej. Nazwę ugrupowania wybrano podczas spotkania Prezydenta Czechosłowacji Václava Havla, Premiera Węgier Józsefa Antalla i Prezydenta Polski Lecha Wałęsy w czasie konferencji odbywającej się w Wyszehradzie w północnych Węgrzech 15 lutego 1991 roku.

Jedyną instytucją grupy jest Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki (ang. *International Visegrad Fund*). Fundusz ten utworzony został na mocy umowy zawartej 9 czerwca 2000 r. przez Grupę Wyszehradzką, ma on na celu finansowe wspieranie międzynarodowych inicjatyw. Celem Funduszu jest wsparcie współpracy pomiędzy państwami Grupy Wyszehradzkiej oraz ich wspólna reprezentacja w państwach trzecich. Cele te realizowane są poprzez wspieranie finansowe działań z zakresu promocji i rozwoju współpracy kulturalnej, wymiany naukowej, badań naukowych i współpracy w dziedzinie edukacji, wymiany młodzieży, współpracy przygranicznej, turystyki.

Na podstawie Wikipedii
oraz strony internetowej Grupy Wyszehradzkiej
(www.visegradgroup.eu)

Sprawozdanie

z ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Gospodarowanie na obszarach przyrodniczo cennych”

20 listopada 2015 roku w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa nt. „Gospodarowanie na obszarach przyrodniczo cennych”, zorganizowana przez Katedrę Ekonomii i Zarządzania.

Konferencja była podsumowaniem realizacji projektu badawczego NCN nr 2011/01/D/HS4/03927 pt.: „Ekologiczne uwarunkowania i czynniki rozwoju funkcji gospodarczych na obszarach przyrodniczo cennych województwa lubelskiego”, prowadzonego przez zespół badawczy w składzie: dr Danuta Guzał-Dec – kierownik i główny wykonawca, dr Agnieszka Siedlecka – główny wykonawca oraz dr inż. Magdalena Zwolińska-Ligaj – główny wykonawca. Cele konferencji w szczególności obejmowały:

- określenie możliwości i ograniczeń rozwoju różnych dziedzin działalności gospodarczej na obszarach przyrodniczo cennych regionów ze szczególnym uwzględnieniem sektora biogospodarki,
- określenie uwarunkowań i kierunków innowacyjnego wykorzystania zasobów obszarów przyrodniczo cennych, w tym w zakresie odnawialnych źródeł energii,

- wskazanie dobrych praktyk gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych,
- wskazanie możliwości wykorzystania metod wyceny walorów i zasobów środowiska przyrodniczego,
- przedstawienie wyników projektu badawczego NCN pt. „Ekologiczne uwarunkowania i czynniki rozwoju funkcji gospodarczych na obszarach przyrodniczo cennych województwa lubelskiego”,
- wskazanie perspektywicznych kierunków badań nad gospodarowaniem na obszarach przyrodniczo cennych.

W obradach uczestniczyli przedstawiciele środowisk naukowych z całego kraju – uniwersytetów, uczelni rolniczych i instytutów badawczych: pracownicy licznie reprezentowanego Instytutu Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach oraz Szkoły Głównej Go-

spodarstwa Wiejskiego, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, Politechniki Białostockiej oraz pracownicy Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Wśród uczestników znaleźli się także studenci PSW, głównie kierunków ekonomicznych, zainteresowani omawianą problematyką.

Oficjalnego otwarcia konferencji oraz przywitania zgromadzonych uczestników dokonał JM Rektor Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr hab. Józef Bergier. Do powitania zgromadzonych uczestników włączyli się także: Prorektor ds. studenckich, dr inż. Agnieszka Smarzewska oraz prof. zw. dr hab. Jerzy Nitychoruk, Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych PSW.

Przewodnictwo pierwszej sesji objął prof. dr hab. Dionizy Niezgoda. Na wstępie dr Danuta Guzał-Dec, kierownik projektu, doko-

nała podsumowania jego realizacji odnosząc się do postawionych w projekcie celów badawczych i wskazując na znaczące w wymiarze naukowym i popularyzatorskim efekty projektu (34 artykuły, 4 monografie oraz poradnik skierowany do rolników, przedsiębiorców i władz samorządowych dotyczący wspierania i rozwijania działalności gospodarczej na obszarach cennych przyrodniczo). Jak podkreśliła Prelegentka, wyniki badań upowszechniono w większości wiodących ośrodków na-

Audytoryum konferencji

Kierownik projektu, dr Danuta Guzal-Dec

ukowych w kraju zajmujących się problematyką zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich.

Następnie głos zabrał prof. dr hab. Karol Kukuła, przybliżając problematykę innowacyjności biogospodarki w Polsce w zakresie wykorzystania odpadów. Celem wystąpienia Prelegenta było ukazanie różnicowań przestrzennych między poszczególnymi województwami w zakresie stosowania innowacyjnych sposobów gospodarowania odpadami. Konkludując, Profesor podkreślił, że racjonalne wykorzystanie odpadów jest istotnym elementem biogospodarki w Polsce, stan innowacyjności w gospodarce odpadami stanowi zjawisko złożone, najmocniejszą, bogatą w innowacyjne przedsięwzięcia gospodarkę odpadami posiada województwo mazowieckie, a najsłabszą gospodarkę odpadami wykazują województwa śląskie, łódzkie oraz mniejsze obszary województwa: lubuskie, opolskie i świętokrzyskie, istnieje duża rozpiętość w ocenie stopnia zaawansowania rozwiązań innowacyjnych w gospodarce odpadami.

W kolejnym wystąpieniu dr hab. inż. Mikołaj Jalinik przedstawił problematykę pozaprodukcyjnych funkcji obszarów przyrodniczo cennych. Jak wskazał Prelegent, współcześnie zauważa się wzrost zainteresowania obszarami przyrodniczo cennymi, ze względów naukowych, kulturowych, społecznych i ekonomicznych. Szczególnie widoczny jest rozwój funkcji pozaprodukcyjnej, która systematycznie wpływa na atrakcyjność obszaru i jego walory. Funkcje pozaprodukcyjne obszarów przyrodniczo cennych to przede wszystkim rozwój turystyki i rekreacji, łowiectwa oraz pozyskiwanie runa leśnego. Ważną funkcją obszarów są walo-

ry zdrowotne, głównie ich wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne. Prelegent podkreślił jednocześnie, że gospodarowanie na obszarach przyrodniczo cennych należy rozpatrywać w odniesieniu do całości makrosystemu: gospodarki-społeczeństwa-środowiska, gdyż jedynie łączne uwzględnienie aspektów ekonomicznych, ekologicznych i społecznych może stanowić podstawowy warunek zachowania i poprawy jakości środowiska przyrodniczego.

Odnosząc się do wystąpienia Przedmówcy, prof. dr hab. Dionizy Niezgoda przedstawił swoje refleksje na temat czynników ograniczających gospodarowanie zasobami przyrodniczo cennymi. Zwrócił uwagę na potrzebę zmiany podejścia do gospodarowania czynnikami ziemi. Jako generujący się problem w tym obszarze wskazał narastającą konkurencję w zakresie wykorzystania ziemi na cele nieżywnościowe przy dynamicznym przyroście liczby ludności, wymuszające coraz intensywniejsze wykorzystanie tego czynnika.

Dr Agnieszka Siedlecka przedstawiła problematykę gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych z perspektywy gospodarstw rolnych. W wystąpieniu nt.: „Działalność rolnicza i jej wpływ na środowisko przyrodnicze w opinii kierowników gospodarstw z terenów przyrodniczo cennych województwa lubelskiego” zwróciła uwagę na problem niskiego poziomu świadomości ekologicznej rolników w aspekcie ich oddziaływania na środowisko naturalne.

Problematykę możliwości i korzyści rozwo-

ju turystyki zrównoważonej na obszarach przyrodniczo cennych podjęli dr hab. Izabella Sikorska-Wolak oraz dr Jan Zawadzka z SGGW w Warszawie. Celem prezentowanego referatu było przybliżenie funkcji edukacyjnych realizowanych w gospodarstwach rolnych regionu wschodniego Polski. W wystąpieniu przedstawili możliwości, stan rozwoju oraz korzyści ekonomiczne i społeczne funkcjonowania zagród edukacyjnych jako możliwej formy rozwoju turystyki, a zarazem wielofunkcyjności rolnictwa.

Sesję pierwszą zakończyło wystąpienie prof. dr. hab. Bogdana Kościka – pracownika Zakładu Ekonomii PSW, przygotowane we współautorstwie dr inż. Aliny Kowalczyk-Juśko z Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie oraz dr inż. Janusza Teneć z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie nt. „Wykorzystania odnawialnych źródeł energii w wybranych obiektach turystycznych”. Przedstawiono w nim korzyści i ograniczenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii w branży turystycznej oraz przykłady ich zastosowania w wybranych typach obiektów turystycznych.

Przewodnictwo drugiej sesji objęła dr Agnieszka Siedlecka. W pierwszym prezentowanym wystąpieniu podjęto problematykę pomiaru wzrostu sektorów szczególnie aktywnie rozwijających się na obszarach przyrodniczo cennych. Dr inż. Grzegorz Koszela z SGGW w Warszawie w wystąpieniu nt.: „Zmiany Wartości Dodanej Brutto w Sektorze Rolnictwa, Leśnictwa i Łowiectwa

Rektor, prof. Józef Bergier, wita uczestników konferencji

w ujęciu regionalnym w latach 2001–2012” przedstawił problematykę pomiaru niepodobieństwa struktur, zaproponował wykorzystanie map nadreprezentacji jako narzędzie wizualizacji struktur, przybliżył podstawowe pojęcia w Gradacyjnej Analizie Danych, a finalnie, w oparciu o zaprezentowaną metodę, przedstawił ranking podregionów w Polsce pod względem „szybkości wzrostu” wartości dodanej brutto w sektorze rolnictwa, leśnictwa, łowiectwa i rybactwa w latach 2001–2012.

Dr inż. Magdalena Zwolińska-Ligaj podjęła problematykę gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych z perspektywy przedsiębiorstw. W wystąpieniu pt.: „Przedsiębiorczość wykorzystująca lokalne zasoby naturalne w rozwoju obszarów przyrodniczo cennych województwa lubelskiego” Prelegentka podkreśliła, że za główną formę realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju na poziomie mikroekonomicznym (przedsiębiorstwa) można uznać koncepcję społecznej odpowiedzialności biznesu.

Następnie rozważania przeniosły się na grunt przyrodniczych uwarunkowań procesów gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych. Problematykę wykorzystania biosurowców w produkcji żywności o funkcjach prozdrowotnych przedstawili pracownicy Zakładu Ekonomii PSW – prof. dr hab. Bogdan Kościuk wraz z mgr Anną Us. Omówiono prze-

Dr Agnieszka Siedlecka, główny wykonawca w projekcie

stanki, ramy wsparcia finansowego, zakres oraz możliwości i korzyści gospodarcze wykorzystania biosurowców w produkcji zdrowej żywności.

Możliwości uprawy konopi włóknistych na obszarach przyrodniczo cennych wskazała dr inż. Bogumiła Zadrożniak – pracownik Zakładu Rolnictwa PSW. Prelegentka szczegółowo przedstawiła możliwości produkcji, zakres gospodarczego wykorzystania oraz korzyści płynące z uprawy konopi włóknistych.

Mgr inż. Adam Kleofas Berbeć zaprezentował wyniki badań zespołu pracowników IUNG w Puławach w składzie: mgr inż. Adam

rodności gatunkowej cennych przyrodniczo siedlisk na użytkach rolnych na obszarach Natura 2000 w woj. lubelskim”.

Sesję drugą zamknęło wystąpienie pana Tomasza Obszańskiego, reprezentującego środowisko praktyków – rolnika prowadzącego gospodarstwo ekologiczne w gminie Tarnogród w województwie lubelskim. Przedstawił on z perspektywy prowadzonej działalności rolniczej efekty produkcji ekologicznej i możliwości rozwoju tej produkcji. Wskazał także rolnictwo ekologiczne jako szansę rozwoju dla małych gospodarstw rodzinnych.

Podsumowania konferencji dokonała dr Agnieszka Siedlecka, zwracając uwagę na wielowymiarowość podejmowanej problematyki oraz możliwość wymiany doświadczeń nie tylko w obszarze ekonomicznych, ale także społecznych i środowiskowych aspektów gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych.

Podsumowując to wydarzenie należy stwierdzić, że obok wysokiego poziomu merytorycznego prowadzonych obrad, dzięki uczestnictwu przedstawicieli wielu ośrodków akademickich i instytutów naukowych, ważnym efektem konferencji stało się zaznaczenie roli Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych oraz Katedry Ekonomii i Zarządzania PSW w Białej Podlaskiej, jako ośrodka zaznaczającego swoją pozycję w krajowych badaniach nad problematyką gospodarowania na obszarach przyrodniczo cennych.

*Danuta Guzał-Dec, Agnieszka Siedlecka,
Magdalena Zwolińska-Ligaj
Państwowa Szkoła Wyższa
im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej*

*Dr inż. Magdalena Zwolińska-Ligaj,
główny wykonawca w projekcie*

***Odeszłaś cicho, bez słów pożegnania.
Tak jakbyś nie chciała swym odejściem smucić...
Tak jakbyś wierzyła w godzinę rozstania,
Że masz niebawem z dobrą wieścią wrócić.***

ks. J. Twardowski

We wtorek 17 lutego 2016 r. wyruszyła w swoją ostatnią podróż Nasza Droga Koleżanka, mgr inż. Ewelina Hordyjewicz-Kuczek, wieloletni pracownik Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Do dzisiaj nie wiemy, jak możemy oswoić się z tą myślą, wiadomością.

Odeszłaś od nas tak nagle, niespodziewanie, bez pożegnania, mając zaledwie 39 lat. To nie ta podróż miała Cię czekać w tym roku. Miałaś pojechać już niebawem w marcu do Druskiennik, a we wrześniu do Lizbony. W wakacje zapewne nad polskie morze, gdzie lubiłaś spędzać czas z rodziną i czytać książki.

Zawsze byłaś pełna optymizmu, serdeczności wobec drugiej osoby. Nigdy nie odmawiałaś pomocy. Twój entuzjazm i zaangażowanie w pracę udzielał się wszystkim, z którymi współpracowałaś.

Miałaś niespożytą energię i chęć działania, uśmiech na twarzy, nie było dla Ciebie rzeczy niemożliwych. W pokoju zawsze był gwar, czuło się atmosferę miliona odebranych telefonów, wysłanych maili i słyszało się słowa: „Już lecę...”, „Chwilkę...”, „Zaraz będzie zrobione...”, „Proszę się nie martwić...”, „Damy radę... bo jak nie my, to kto...?”. Swoją życzliwością mogłaś obdarować kilka osób.

Wszędzie było Cię pełno, zawsze w biegu, ze sprawami do załatwienia, stale słyszało się Twój głos na korytarzach Naszej Uczelni.

Uwielbiałaś kolorowe sukienki, słodczy i nasze uczelniane wyjazdy do teatru. Pracy poświęcałaś wiele, ale rodzina, córka, były zawsze na pierwszym miejscu. Mówiłaś: „Lalu, zaraz mama przyjedzie, posiedź jeszcze chwilę, zaraz skończę...”. Byłaś dobrą mamą, żoną, córką oraz koleżanką, dbającą o wszystkich.

Niezwykle trudno pisać wspomnienie o Tobie, którą jeszcze tydzień wcześniej się widziało, z którą rozmawiało się dzień przed śmiercią... Zawsze będziemy pamiętać Cię, Ewelinko, jako osobę pozytywnie nastawioną do świata, kochającą Rodzinę i niezmiernie życzliwą wobec swych koleżanek i kolegów.

Żegnaj Ewelinko – na zawsze pozostaniesz w naszej pamięci.

*Katarzyna Korneluk
Katarzyna Świerczewska-Pietras
Paweł Borek*

To, czego doświadczymy, studiując – to nasz skarb

Panie Wójcie, na początku chciałam Panu podziękować, że zgodził się Pan na wywiad z naszym czasopismem. Proszę powiedzieć, jak wspomina Pan okres studiów w PSW?

Wspaniale. Okres studiów to niesamowita przygoda, której scenariusz pisze się sam. To okres, w którym zdobywamy wiedzę i doświadczenie. Uczelnia od początku swojego istnienia stawiała na profesjonalizm i do chwili obecnej nie zamierza iść w innym kierunku. Obecne warunki są znakomite, ale pierwsze kroki funkcjonowania Uczelni wspominam bardzo pozytywnie. Często wracam do wspomnień pierwszych dni studiowania. Wspominam wspaniałych wykładowców, a także niesamowitych, bardzo zdolnych i nieprzewidywalnych studentów, z którymi miałem możliwość i przyjemność studiowania. Korzystając z okazji, pozdrawiam wszystkich!

Czy wiedza zdobyta podczas studiów przydaje się Panu w pełnieniu obowiązków wójta?

Oczywiście. Każdy etap edukacji w życiu człowieka to zdobycie wiedzy oraz cenne-

Rozmowa z p. Jackiem Szezwczukiem, wójtem gminy Rokitno, absolwentem kierunku turystyka i rekreacja PSW.

go doświadczenia. Zdobywając tytuł licencjata w 2003 roku, jako pierwsza grupa absolwentów, przetarliśmy wtedy szlaki innym. Myślałem, że zakończę na tym stopniu etap nauki. Jednak tak się nie stało. Władze Uczelni umożliwiły nam kontynuację nauki w celu zdobycia tytułu magistra. I tak, w 2005 roku, byłem całkowicie usatysfakcjonowany, odbierając dyplom magistra kierunku marketing i zarządzanie na SGGW w Warszawie. Wtedy też zacząłem inaczej postrzegać rolę pracodawcy. Pełniłem wówczas funkcję dyrektora Ośrodka Kultury w Rokitnie.

To, czego doświadczymy, studiując – to nasz skarb, który na pewno przyda nam się w życiu. Miałem także niesamowite szczęście do wykładowców. To byli wspaniali nauczyciele. Bardzo im za to dziękuję.

Obecnie, pełniąc obowiązki wójta gminy Rokitno, często sięgam do swoich notatek z okresu studiów. Kontaktuję się także z moimi wykładowcami, od których zawsze otrzymuję dobre rady i wskazówki. Są dla mnie autorytetami. Obecna funkcja wyma-

ga wiedzy w różnych dziedzinach życia. To, co zdobyłem na studiach, jest dla mnie bardzo przydatne.

Wójtem gminy Rokitno jest Pan już drugą kadencję. Co zaliczyłby Pan do swoich szczególnych osiągnięć podczas kierowania gminą?

Zostać wybranym w pierwszej turze wyborów na wójta to olbrzymi zaszczyt i wielkie wyzwanie, a powtórzyć to w drugiej kadencji – to niesamowite zobowiązanie wobec mieszkańców gminy. Mieszkańcy zaufali mi i pozwolili, abym ponownie zarządzał wspaniałą gminą Rokitno. Nie zmarnowałem tej szansy. Pozyskane fundusze zewnętrzne w ciągu jakże krótkiego okresu czterech lat pozwoliły na wiele ważnych inwestycji, które zostały zrealizowane. Najważniejsze to poprawa infrastruktury drogowej oraz wspólny projekt trzech gmin, który był związany z montażem instalacji solarnych zakładanych w gospodarstwach domowych. Sukcesem jest także to, że gmina Rokitno nie ma dużego kredytu, który byłby obecnie barie-

Gmina Rokitno – Kościół Parafialny w Pratulinie

Gmina Rokitno – Pałac w Cieleśnicy

ra do pozyskiwania środków unijnych z nowej perspektywy finansowej.

W 2015 r. otrzymał Pan z rąk Rektora PSW wyróżnienie „Lider Absolwentów”. Czym dla Pana jest ta nagroda?

Jest wielką i miłą niespodzianką. To docenienie mojej osoby, to wyróżnienie spośród jakże dużej już grupy absolwentów. Ta nagroda to motywacja do działania na rzecz absolwentów i obecnych studentów. To także odpowiedzialność absolwenta za promowanie i działanie na rzecz Uczelni.

Jako członek Konwentu Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej, czyli organu opiniującego i doradczego, aktywnie uczestniczy Pan w życiu uczelni. Czy są jakieś aspekty działalności naszej uczelni, które są Panu szczególnie bliskie i w które szczególnie się Pan angażuje?

Być członkiem Konwentu to olbrzymi zaszczyt. Od ukończenia studiów staram się być aktywnym absolwentem. Uczestniczę osobiście w różnych wydarzeniach, które organizuje Uczelnia. Zawsze chętnie promuję wszelkie oferty Uczelni. Moja osobista współpraca z różnymi wydziałami jest bardzo owocna. Współpracujemy m.in. ze studentami turystyki i rekreacji podczas różnych imprez na terenie gminy Rokitno. Były różne wspólne projekty z innymi wydziałami. Ostatnim ważnym przedsięwzięciem

był np. projekt „Pierwsza pomoc w każdej klasie”. Studenci ratownictwa medycznego przeszkolili w Zespole Szkół w Rokitnie

ni, udział w różnych przedsięwzięciach i wydarzeniach.

Obecnie, pełniąc obowiązki wójta gminy Rokitno, często sięgam do swoich notatek z okresu studiów. Kontaktuję się także z moimi wykładowcami, od których zawsze otrzymuję dobre rady i wskazówki. Są dla mnie autorytetami. Obecna funkcja wymaga wiedzy w różnych dziedzinach życia. To, co zdobyłem na studiach, jest dla mnie bardzo przydatne.

wszystkich uczniów z gminy Rokitno. To bardzo ważne wydarzenie dla uczniów Szkoły Podstawowej i Gimnazjum z naszej gminy.

Jakie są Pana dalsze plany i zamierzenia?

Planów, jak każdy człowiek, mam bardzo dużo. Plany związane z pełnioną obecnie funkcją wójta to ciągła praca na rzecz społeczności mieszkańców gminy Rokitno. Jesteśmy gminą z niewielkim budżetem. Finanse zewnętrzne są ogromną szansą dla mojej gminy, aby zrealizować wiele projektów związanych z inwestycjami. O takie środki obecnie zabiegam i wierzę, że wiele uda się zrealizować. Natomiast plany dotyczące absolwenta Uczelni to ciągły kontakt na różnych płaszczyznach, sportowej, kulturalnej, społecznej... To promowanie Uczel-

Panie Wójcie, życzę zatem Panu wszystkiego dobrego, spełnienia wszystkich zamierzeń i dziękuję za rozmowę.

Serdecznie dziękuję za tak miłą niespodziankę i za pamięć o absolwentach, którzy przecierali szlaki pierwszego naboru na studia. Pozdrawiam Władze Uczelni, Wykładowców, Pracowników i Studentów. Życzę oczywiście dalszego rozwoju. Wszystkiego najlepszego.

*Rozmawiała: Paulina Rynkiewicz
Sekcja Nauki i Wydawnictw*

Foto: Anita Kalinowska; prywatne archiwum

SENAT AKADEMII

Z prac Senatu IV Kadencji PSW im. Papieża Jana Pawła II

XXIX posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
– 23 października 2015

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Wyrażenie opinii Senatu w sprawie likwidacji i przekształcenia statutowych jednostek organizacyjnych uczelni, tj. likwidacji Katedry Nauk o Środowisku oraz włączenia Zakładu Gospodarki Przestrzennej do Katedry Ekonomii i Zarządzania oraz Zakładu Rolnictwa do Katedry Nauk Technicznych.
5. Zatwierdzenie statutu żłobka „Zielony Słonik” Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
6. Przyjęcie uchwały w sprawie określenia efektów kształcenia na kierunku fizjoterapia, studia II stopnia.
7. Wprowadzenie zmian w składach osobowych przedstawicieli studentów będących członkami komisji senackich.
8. Wyrażenie opinii senatu w sprawie nawiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim w Katedrze Nauk o Zdrowiu.
9. Wyrażenie opinii senatu w sprawie przyznania dwóch stypendiów (zwolnienie z opłat) studentom z Ukrainy.
10. Informacja o studiach niestacjonarnych III roku kierunku fizjoterapia.
11. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
12. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
13. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

Pan Rektor pogratulował pani prof. Izabelli Sikorskiej-Wolak nagrody „Zasłużony dla Państwowej Szkoły Wyższej”, zaś pani Ewie Fiutce – uzyskania stopnia doktora w dziedzinie nauk humanistycznych.

01.10.2015	dzień adaptacyjny studentów z pierwszego roku
01.10.2015	otwarcie żłobka „Zielony Słonik”
05.10.2015	uroczysta Inauguracja roku akademickiego 2015/2016 – przyjęcie ponad 1000 studentów na I rok
19–20.10.2015	gościliśmy delegację z Uniwersytetu Medycznego w Tarnopolu w składzie:
prof. Leonid Hryshchuk – Wydział Chorób Wewnętrznych,
dr hab. Mariia Shkilna – Wydział Chorób Zakaźnych i Epidemiologii, Dermatologii i Wenerologii,
dr hab. Dariya Kozak – kierownik Wydziału Fizykoterapii, Nauk o Zdrowiu i Wychowania Fizycznego
20.10.2015	Targi Pracy – organizowane przez Sekcję Praktyk i Biuro Karier PSW
22.10.2015	Inauguracja roku akademickiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku PSW

XXX posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
– 24 listopada 2015 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Podjęcie Uchwały w sprawie wprowadzenia zmian w Wewnętrznym Systemie Zapewnienia Jakości Kształcenia.
5. Powołanie komisji konkursowej dotyczącej wyłonienia kandydata na stanowisko dziekana oraz ustalenie jej przewodniczącego.
6. Ustalenie harmonogramu przeprowadzenia konkursu i wyboru dziekana.
7. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
8. Podjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia podmiotu do przeprowadzenia badania sprawozdania finansowego za 2015 r.
9. Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia stałego terminu inauguracji roku akademickiego, tj. 16 października – dnia wyboru Papieża Jana Pawła II.
10. Wyrażenie opinii w sprawie rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim z powodu likwidacji stanowiska instruktora w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu.
11. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
12. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

Pan Rektor wręczył członkom senatu album Państwowej Szkoły Wyższej wydany z okazji 15-lecia uczelni, powitał nowych członków senatu: doc. inż. Tomasza Grudniewskiego, prof. Bogdana Kościka, prof. Jana Karczewskiego.

27.10.2015	JM Rektor brał udział w uroczystości wręczenia dyplomu Honoris Causa prof. Wiesławowi Janowi Osińskiemu – uroczystość odbyła się w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie
28.10.2015	otrząsiny studentów w klubie „Fregata” – władze uczelni reprezentowała Pani Prorektor dr Agnieszka Smarzewska
29.10.2015	wykład otwarty Łukasza Matusiewicza – fizjoterapeuty z Centrum Rehabilitacji Kompleksowej w Białej Podlaskiej
30.10.2015	gościliśmy przedstawicieli Białoruskiego Uniwersytetu Kultury Fizycznej w Mińsku, prowadzimy wspólne badania naukowe dotyczące stylu życia studentów
09.11.2015	część uczelni uczestniczyła w ćwiczeniach ewakuacyjnych budynku przy ul. Sidorskiej 95/97
18–20.11.2015	gościliśmy delegację z Tarnopolskiego Uniwersytetu Medycznego

XXXI posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej – 22 grudnia 2015 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Zmiany w planie rzeczowo-finansowym.
5. Sprawozdanie Dyrektora Biblioteki Uczelnianej.
6. Podjęcie uchwały w sprawie przyznania Rektorowi dodatku do wynagrodzenia.
7. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
8. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
9. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

- 27.11.2015 uczestnictwo JM Rektora w konferencji organizowanej przez Urząd Marszałkowski w Lublinie pt. „Wypracowanie systemowych rozwiązań i mechanizmów na rzecz koordynacji działań współpracy transgranicznej”
- 04.12.2015 gościliśmy delegację studentów i pracowników z Białoruskiego Uniwersytetu Kultury Fizycznej, celem wizyty było zapoznanie się z infrastrukturą uczelni oraz zapleczem naukowo-dydaktycznym
- 08–10.12.2015 JM Rektor złożył wizytę na Uniwersytecie im. Franciszka Palackiego w Ołomuńcu w Czechach w celu nawiązania współpracy i podpisania umowy z Wydziałem Sportu i Kultury Fizycznej
- 11.12.2015 podpisanie umowy na budowę Biblioteki, do przetargu przystąpiły dwie białskie firmy, zwyciężyła firma tańsza – Budomex
- 16–17.12.2015 spektakl „Droga do Betlejem” przygotowany przez studentów kierunku pedagogika, skierowany do przedszkoli oraz dzieci pracowników PSW
- 19.12.2015 „Stół Wigilijny” organizowany przez studentów Państwowej Szkoły Wyższej na Placu Wolności w Białej Podlaskiej

XXXII posiedzenie Senatu IV kadencji Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej – 15 stycznia 2016 r.

Porządek obrad:

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Rozstrzygnięcie konkursu na wybór Dziekana Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej poprzez tajne głosowanie.
5. Wyrażenie opinii w sprawie nawiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim.
6. Sytuacja finansowa Uczelni w oparciu o planowane przychody i koszty roku 2015.
7. Wprowadzenie zmian w Uchwale w sprawie wymiaru pensum dydaktycznego i zasad jego rozliczania.
8. Powołanie Komisji ds. wprowadzenia zmian w Statucie w zakresie korekty zapisów dotyczących składu Senatu.
9. Podjęcie uchwały w sprawie przeprowadzenia wyborów oraz określenia szczegółowego trybu postępowania w wyborach do uczelnianej komisji wyborczej.
10. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
11. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
12. Zamknięcie obrad.

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

Pan Rektor, prof. Józef Bergier oraz prof. Mieczysław Adamowicz podziękowali za wspólne lata pracy Paniom odchodzącym na emeryturę, tj. Pani Kwestor Henryce Mazurek oraz Pani Sylwii Koczorowskiej.

Trzy czasopisma naukowe z listy B, „Studia Ekonomiczne i Regionalne” oraz „Health Problems of Civilization” uzyskały znaczny awans – uzyskały po 8 pkt., natomiast „Rozprawy Społeczne” – 7 pkt.

Gościliśmy delegację z Instytutu Ochrony Środowiska, tj. Państwowego Instytutu Badawczego, którzy przyjechali z ofertą współpracy naukowej, grantów ogólnopolskich oraz z propozycją wspólnej konferencji dotyczącej stylu życia ludzi pracujących.

Opracowano na podstawie informacji przekazanych przez mgr Renatę Karwacką
Dyrektor Gabinetu Rektora

UNIJNE PROJEKTY SZKOLENIA PRAKTYCZNYCH

W Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II realizowano szereg różnorodnych projektów. W niniejszym artykule chcemy przybliżyć te projekty, dzięki którym studenci mieli możliwość zdobycia doświadczenia zawodowego poprzez uczestnictwo w płatnych stażach.

Inżynier Budownictwa – zawód z przyszłością

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Poddziałanie 4.1.1 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni, okres realizacji 01.09.2010-31.12.2015, wartość projektu 2 013 996,00 zł

W ramach projektu **Inżynier Budownictwa – zawód z przyszłością** odbyły się 22 staże absolwenckie, trwające 24 tygodnie. Z tego wsparcia skorzystali studenci, którzy posiadali najwyższą średnią z całego okresu studiów. Staże odbywały się w budowlanych firmach projektowych i wykonawczych. Trzech absolwentów z edycji II zdecydowało się na odbycie stażu w Warszawie w firmie Warbud, która jest jedną z największych firm wykonawczych w Polsce. Dwie osoby odbyły staż w firmie Dombud, w jednej z wiodących firm wykonawczych na naszym terenie.

Studenci w ramach swoich obowiązków zajmowali się nadzorowaniem prac budowlanych, uczestniczyli w planowaniu przebiegu robót, kompletowali dokumentację z budowy, występowali o pozwolenia na budowę, opracowywali dokumentację w zakresie: organizacji robót, doboru materiałów, narzędzi i sprzętu do wykonywania robót.

Pozostali absolwenci zdecydowali się na staż w firmach projektowych m.in. w Biurze Projektowym „Archdom”, DK-Projekt oraz u znanych architektów: Andrzeja Filipiuka i Przemysława Antonowicza. Studentom tym powierzane były bardzo odpowiedzialne zadania, takie jak: zapoznanie się z zasadami rysowania, projektowania architektonicznego i konstrukcyjnego, zasadami współpracy z innymi branżami, koordynacja międzyprojektowa, pomiary inwentaryzacyjne budynków, projektowanie budynków o różnym przeznaczeniu i obiektów inżynierskich, oraz samodzielne wykonywanie pod nadzorem rysun-

ków branży architektonicznej i konstrukcyjnej oraz obliczeń konstrukcyjnych.

Studenci poznali aspekty finansowe w procesie budowlanym, zasady sporządzania kosztorysów inwestorskich, przedmiary robót, szczegółowe specyfikacje techniczne, oraz dokumentację do przetargów publicznych. Dzięki stażom studenci zdobyli wiedzę i doświadczenie będące atutem przy poszukiwaniu pracy.

Kompetencje jutra – rozwój potencjału zawodowego studentów zarządzania w PSW

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Poddziałanie 4.1.1 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni, okres realizacji 01.10.2014-30.09.2015, wartość projektu 468 220,40 zł

W ramach projektu „Kompetencje jutra – rozwój potencjału zawodowego studentów Zarządzania w PSW” realizowano staże semestralne oraz wakacyjne. W stażach semestralnych trwających 6 miesięcy, w wymiarze 80 godzin miesięcznie brało udział 10 studentów 3 roku zarządzania. W stażach wakacyjnych brało udział 12 studentów w wymiarze 160 godzin miesięcznie. Staże były odpłatne. Każdy student był pod nadzorem opiekuna, wyznaczonego przez Pracodawcę pracownika, który miał za zadanie opiekować się stażystą i czuwać nad prawidłowym przebiegiem stażu. Dla wzmocnienia motywacji do opieki nad stażystą, opiekun stażysty również był wynagradzany. Studenci staże semestralne odbyli od marca do sierpnia 2015, wakacyjne – od połowy czerwca do połowy września (3 miesiące). Staże realizowano w urzędach gmin, na stanowiskach administracyj-

nych w szpitalu, firmach handlowych, usługowych, związanych z branżą TSL, biurach księgowych itp. Niektórym uczestnikom projektu udało się otrzymać zatrudnienie po zakończeniu stażu.

Kształcenie wzbogacone praktyką – Program rozwoju kompetencji studentów kierunku Turystyka i Rekreacja

Kształcenie wzbogacone praktyką – Program rozwoju kompetencji studentów kierunku Turystyka i Rekreacja

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Poddziałanie 4.1.1 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni, okres realizacji 01.10.2014-30.09.2015, wartość projektu 484 014,50 zł

Ze staży w ramach projektu skorzystało 40 studentów: 21 studentów – 3-miesięczne płatne staże krajowe (biura turystyczne), 19 studentów – 2-miesięczne płatne staże zagraniczne (w Hiszpanii, Włoszech, Chorwacji, Francji i na Węgrzech). Najlepsi dostali propozycje pracy na kolejne sezony. Zakres zadań zawodowych wykonywanych przez stażystę na stażu zagranicznym obejmował: pełnienie funkcji rezydenta/animatora, opiekę nad turystami, przekazywanie wiedzy o miejscu wypoczynku, organizację wycieczek fakultatywnych, prowadzenie dokumentacji związanej z pobytem grup, tworzenie programów i prowadzenie zajęć animacyjnych – moderowanie programów w różnych językach, organizacja transferu, udzielanie pomocy w razie nieszczęśliwych wypadków.

Z kolei staż krajowy w biurze podróży dotyczył: zapoznania się z charakterem biura (strukturą organizacyjną, dokumentami potwierdzającymi funkcjonowanie biura), poznanie sposobu pracy w Biurze Podróży (obsługa korespondencji, obieg dokumentów, sposoby katalogizacji i archiwizacji doku-

ANSĄ NA ZDOBYCIE I UMIEJĘTNOŚCI

mentacji biurowej). Obejmował również następujące aspekty:

- rozpoznanie przestrzeni biura pod kątem obsługi klienta i sprzedaży imprez turystycznych (sposoby przyjmowania klienta, wizualizacja oferty, bezpośrednia sprzedaż imprez turystycznych i sprzedaż przez internet);
- obsługa komputerowych systemów rezerwacyjnych/sprzedażowych;
- obsługa klienta w biurze podróży (wykorzystanie nabytych umiejętności w czasie szkolenia, kontakt z klientem, prezentacja oferty, zawieranie umowy);
- wykorzystanie Internetu w celach marketingowych i w obsłudze klienta.

Budownictwo – kierunek zamawiany

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Poddziałanie 4.1.2 zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy, okres realizacji 01.06.2012-31.12.2015, wartość projektu 1 662 710,75 zł

Zgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie projektu „Budownictwo – kierunek zamawiany” w ramach realizacji zadania 10 Staże studenckie u pracodawców zaplanowanych zostało 25 płatnych staży studenckich, w tym 10 staży w roku akademickim 2013/2014 oraz 15 staży w roku akademickim 2014/2015. Zgodnie z założeniami wniosku o dofinansowanie oraz opracowanym Regulaminem na staż mogli zostać skierowani wszyscy zainteresowani studenci przy zachowaniu priorytetu, iż min. 5 miejsc zarezerwowanych jest dla kobiet, a decydującym kryterium przyznania stypendium będzie średnia ocen uzyskana w dotychczasowym okresie. Dzięki stażom studenci zdobywają doświadczenie, rozwijają swoje umiejętności oraz weryfikują zdobytą na studiach wiedzę. Staże dają możliwość poznania funkcjonowania firm z branży budowlanej, sposo-

OPINIE STUDENTÓW

Staż odbywałem w Cesenatico (Włochy) oraz Paryżu (Francja). Staż trwał od 01.07 do 30.08.2015 r. Zakres obowiązków obejmował przede wszystkim opiekę nad grupą podczas zajęć na plaży oraz wyjść poza teren ośrodka, na wycieczkach fakultatywnych, w trakcie zwiedzania miasta. Podopieczni mogli przyjść do nas z każdym problemem, porozmawiać z nami. W każdym wypadku podczas nieobecności na terenie ośrodka musieliśmy zawsze przeliczać grupę, a w razie problemów interweniować. Na pewno warto korzystać z tego rodzaju wyjazdów, ponieważ można zarobić i znaleźć (tak jak ja) pracę wakacyjną oraz poznać fantastycznych ludzi. Kwalifikacje, jakie zdobyliśmy, to na pewno większa organizacja, asertywność, poprawa umiejętności walki ze stresem, poznanie choć trochę języków obcych. Wrażenia ze stażu są bardzo pozytywne, a drobne niedogodności szybko idą w niepamięć, wyparte przez doświadczenia pozytywne.

Bartosz Chlebowski, Turystyka i Rekreacja, uczestnik projektu Kształcenie wzbogacone praktyką – Program rozwoju kompetencji studentów kierunku Turystyka i Rekreacja

Staż odbyłem w firmie Budomex, trwał on osiem tygodni na przełomie lipca i sierpnia. Podczas stażu miałem bardzo szeroki wachlarz obowiązków, do których należało m.in. zamawianie materiałów budowlanych, sprawdzanie jakości i postępu wykonywanych prac, nadzór nad robotami ogólnobudowlanymi, wykonywanie dachów płaskich, sporządzanie przedmiarów. W okresie stażu zobaczyłem, jak funkcjonuje nowoczesna firma budowlana i doświadczyłem tego, z jakimi decyzjami na co dzień boryka się współczesny inżynier. Uważam, że warto korzystać z tego typu projektów, ponieważ dzięki nim stajemy się bardziej atrakcyjni na rynku pracy oraz widzimy nasz kierunek od strony praktycznej i mamy okazję zweryfikować wiedzę zdobytą w trakcie roku akademickiego.

Jakub Jakubiuk, Budownictwo, uczestnik projektu „Budownictwo – kierunek zamawiany”

Mój staż odbywał się w Przedsiębiorstwie Wielobranżowym Budomex Sp. z o.o. Praktyka odbyła się w okresie wakacyjnym po trzecim roku studiów, trwała 2 miesiące w terminie 06.07–30.08.2015. Podczas odbywania stażu pełniłem wiele funkcji. Brałem czynny udział w różnego rodzaju pracach budowlanych, sporządzałem obmiary oraz przedmiary robót. Wykonywałem niwelacje oraz pełniłem funkcję pomocnika kierownika budowy. Zdobyłem kwalifikacje z zakresu praktycznej wiedzy zawodowej dotyczącej wykonywania prac budowlanych – od robót ziemnych po roboty wykończeniowe, zdobyłem umiejętności prowadzenia dokumentacji budowy, zapewnienia geodezyjnego wytyczenia obiektu oraz zorganizowania budowy i kierowania budową zgodnie z projektem. Uważam, że warto korzystać z tego typu staży, ponieważ zdobywamy doświadczenie zawodowe oraz zwiększamy swoje szanse na rynku pracy.

David Beń, Budownictwo, uczestnik projektu „Budownictwo – kierunek zamawiany”

bów realizacji inwestycji budowlanych oraz samodzielnego wykonywania powierzanych zadań. Dają szansę rozwoju umiejętności pod kierunkiem opiekuna dzielącego się ze stażystą swoją wiedzą oraz doświadczeniem. Możliwość udziału w stażu ma dodatkowo motywować studentów do nauki.

Budownictwo ze specjalnością geoinżynieria

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Działanie 4.3 Wzmocnienie potencjału dydaktycznego uczelni w obszarach kluczowych w kontekście celów Strategii EUROPA 2020, okres realizacji 01.07.2013-31.12.2015, wartość projektu 1 091 716,97 zł

Stażem studenckim objętych zostało 25 studentów/studentek po II roku studiów. Staże odbywały się w firmach budowlanych przy realizacji różnych inwestycji w wymiarze połowy etatu, czyli 20 go-

dzin tygodniowo. Dwumiesięczny staż pozwolił na zdobycie doświadczenia, rozwinięcie posiadanych umiejętności, a także zweryfikował zdobytą w trakcie studiów wiedzę. Odbyte staże pozwoliły na uzyskanie cennego doświadczenia, które będzie stanowić początek kariery zawodowej. Po odbyciu stażu studenci nabyli szereg kwalifikacji niezbędnych w przyszłej karierze, m.in. umiejętności analityczne, organizacyjne, odpowiedzialność za powierzone działania, poznali zasady planowania, kierowania i wykonania robotami budowlanymi, analizowania dokumentacji technicznej, monitoringu kosztów budowy, nadzorowania prac projektowych oraz budowlano-adaptacyjnych.

Informacje zebrała Paulina Rynkiewicz na podstawie materiałów przekazanych przez:
mgr Agatę Wojtuszkiewicz,
dr Ewelinę Dresler,
mgr Edytę Kozłowską,
mgr Izabelę Adamowicz-Łogwińską,
dr inż. Danutę Barnat-Hunek

Mechanika i budowa

Studia na kierunku mechanika i budowa maszyn trwają 7 semestrów i kończą się nadaniem tytułu inżyniera (studia I stopnia, stacjonarne). Studiując w PSW na kierunku mechanika i budowa maszyn zdobędziesz wiedzę i umiejętności dotyczące budowy, wytwarzania, diagnostyki i eksploatacji nowoczesnych maszyn w aspekcie ich niezawodności i bezpieczeństwa.

Możesz zostać specjalistą w zakresie mechatroniki, mechaniki i diagnostyki samochodowej lub inżynierii lotniczej wybierając jedną ze specjalności (wybór w trakcie studiów):

- mechatronika i diagnostyka samochodowa,
- inżynieria lotnicza.

Specjalność mechatronika i diagnostyka samochodowa zapewni dobrą znajomość techniki motoryzacyjnej ze szczególnym uwzględnieniem układów mechatronicznych, elektronicznych i układów sterowania we współczesnych pojazdach samochodowych w aspekcie ich niezawodności i bezpieczeństwa. Studenci tej specjalności zdobędą ogólną wiedzę z fizyki, matematyki, materiałoznawstwa, podstaw konstrukcji maszyn wspartych systemami CAD/CAM oraz wiedzę specjalistyczną obejmującą diagnostykę układów i elementów mechatronicznych z wykorzystaniem komputerowych technik diagnostycznych.

Absolwenci uzyskują niezbędne wykształcenie odpowiadające potrzebom współczesnej techniki motoryzacyjnej. Podczas studiów prezentowane będą nowoczesne zastosowania układów elektromechanicznych i elektronicznych w silnikach spalinowych, elektrycznych, ogniach paliwowych oraz zespołach przeniesienia napędu i układach zawieszenia pojazdów.

Udział studentów w badaniach eksperymentalnych autobusu na lotnisku w Białej Podlaskiej

Specjalność przygotowuje absolwentów do pracy zawodowej między innymi w przedsiębiorstwach produkcyjnych i eksploatacji urządzeń sterowanych elektronicznie, stacjach serwisowych i kontroli pojazdów lub sieciach sprzedaży pojazdów. Przygotowuje również absolwentów do zarządzania i prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z zastosowa-

niam mechatroniki w diagnostyce pojazdów oraz urządzeń mechanicznych.

Absolwent specjalności inżynieria lotnicza zdobędzie dobrą znajomość techniki lotniczej ze szczególnym uwzględnieniem budowy płatowców, tłokowych i turbinowych silników lotniczych oraz awioniki. Zagadnienia te obejmą budowę, obsługę i eksploatację, jak również diagnostykę poszczególnych zespołów samolotów.

Po ukończeniu specjalności absolwent będzie przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych – Szkole Orłąt w Dęblinie, na kierunku kosmonautyka i lotnictwo. Wiedza teoretyczna i umiejętności praktyczne stanowiąc będą przygotowanie do starań o indywidualny certyfikat Urzędu Lotnictwa Cywilnego wymagany w zawodzie mechanika lotniczego.

Po zakończeniu studiów pierwszego stopnia (inżynierskich) absolwent będzie po-

- diagnozować stany poprawnej pracy tłokowych i turbinowych silników lotniczych,
- dokonywać oceny stanu technicznego, prowadzenia podstawowych napraw i remontów sprzętu lotniczego.

Laboratoria w Zakładzie Mechaniki i Budowy Maszyn wyposażone zostały w nowoczesne specjalistyczne stanowiska laboratoryjne, na których studenci mają możli-

Wizyta w fabryce silników lotniczych Pratt & Whitney w Rzeszowie

wa maszyn w PSW

Lotnisko w Białej Podlaskiej

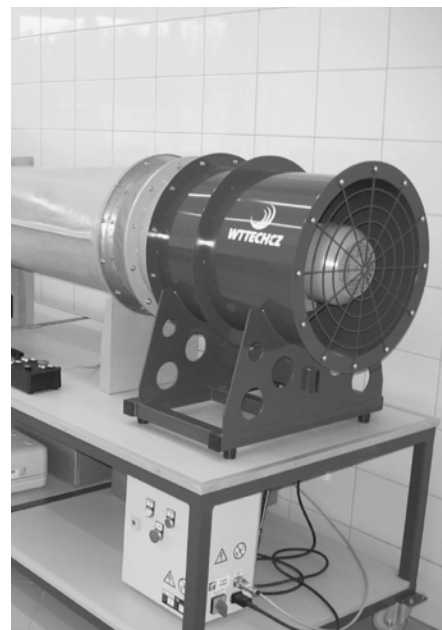
wość zdobywania praktycznej wiedzy dotyczącej zwiększenia efektywności przetwarzania energii, obejmując swym zakresem problematykę dotyczącą:

- przetwarzania energii promieniowania słonecznego w energię mechaniczną i elektryczną na drodze konwersji fotowoltaicznej,
- przetwarzania energii wiatru na energię elektryczną,
- efektywnego przetwarzania energii elektrycznej na paliwo wodorowe oraz zastosowania wodoru jako alternatywnego źródła energii,
- zastosowania pomp ciepła i kolektorów słonecznych.

Laboratorium wyposażone jest w wysokiej klasy nowoczesny sprzęt umożliwiający prowadzenie zaawansowanych badań wykorzystujących techniki CAD/CAM, Rapid prototyping oraz PIV.

W Laboratorium znajdują się stanowiska badawcze:

- hamownia podwoziowa do samochodów osobowych,
- stanowiska do badania procesu przetwarzania energii promieniowania słonecznego w elektryczną oraz do badania profilu gruntu,

Tunel aerodynamiczny

- stanowisko do badań ogniw wodorowych,
- stanowisko do badań pomp ciepła,
- oprogramowanie CAD/CAM/CAE i CFD,
- drukarka 3D – polimerowa,
- tunel aerodynamiczny,
- aparatura do pomiaru i wizualizacji przepływów z wykorzystaniem metody PIV.

dr inż. Marcin Szlachetka
PSW w Białej Podlaskiej
Zakład Mechaniki i Budowy Maszyn

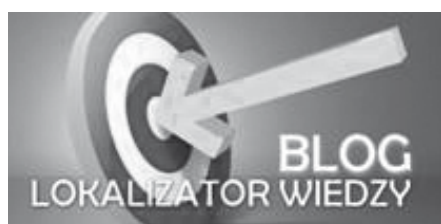

Drukarka polimerowa 3D

ZLOKALIZUJ

Dlaczego biblioteka PSW w Białej Podlaskiej zaczęła blogować?

Uważasz bibliotekę za muzeum lub skansen książek? To znaczy, że dawno nie byłeś w bibliotece...

WSPÓŁCZESNA BIBLIOTEKA

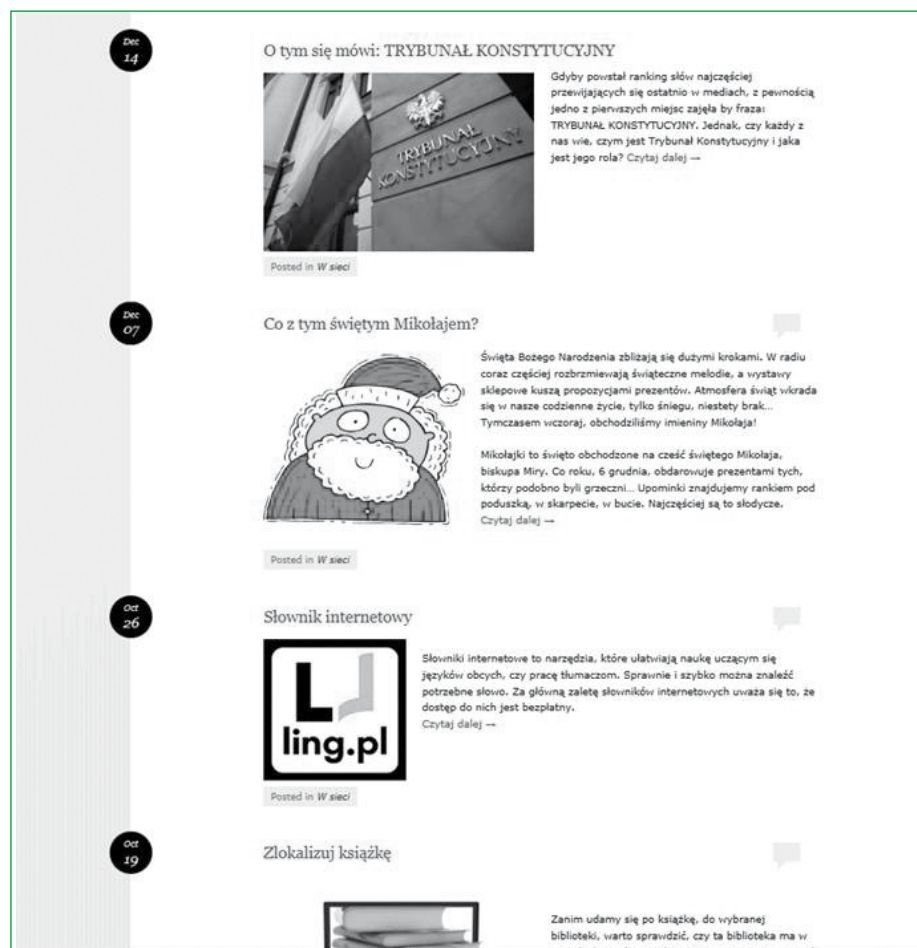
Ktoś, kto w ostatnim czasie nie odwiedzał żadnej z bibliotek, ma prawo nie wiedzieć, że ich funkcje i formy świadczonych usług przeszły ogromną trans-

formację. Od połowy lat 90., kiedy to biblioteki zaoferowały swoim użytkownikom pierwszą e-usługę w postaci katalogu online, ich działalność usługowa została zdominowana przez te świadczone drogą elektroniczną: zdalne rezerwowanie i zamawianie książek, przedłużanie wypożyczeń, zdalny dostęp do baz. Bezpośrednia, osobista interakcja z czytelnikiem została uzupełniona o nowoczesne

narzędzia komunikacyjne, jakie umożliwia sieć Internet. Współczesne biblioteki nie tylko gromadzą zbiory, udostępniają je i chronią, ale przede wszystkim informują! Tak, za pomocą mediów informują o własnych, ale i o sieciowych zasobach. Jednym z nowoczesnych narzędzi komunikacji z czytelnikiem jest platforma blogowa. Biblioteka Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej od kwietnia 2015 roku prowadzi bloga jako uzupełnienie bibliotecznej strony www.

CZYM DOKŁADNIE JEST BLOG?

Niektórzy uważają, że blog to internetowy pamiętnik, inni tłumaczą to słowo jako dziennik. Oba rozumienia są mylące, ponieważ słowo pamiętnik sugeruje, że wpisy będą miały osobisty i prywatny charakter, natomiast dziennik, że blog będzie uzupełniany codziennie. Blog to po prostu rodzaj strony internetowej z wpisami-postami uszeregowanymi chronologicznie w kolejności od najnowszego do najstarszego. Możliwości techniczne bloga są szerokie – posty można porządkować według utworzonych kategorii tematycznych, można je przechowywać w archiwum, dodawać lin-

UJ WIEDZĘ!

ki do stron, zamieszczać multimedia, a także umożliwić użytkownikom komentowanie.

DLA KOGO I JAKIE UMIESZCZAMY POSTY?

Lokalizator Wiedzy, blog Biblioteki PSW w Białej Podlaskiej powstał z myślą o użytkownikach biblioteki, którzy chcą poznać tajniki przeszukiwania sieci Internet. Głównym zadaniem bloga jest pomoc w zlokalizowaniu źródeł wiedzy i informacji. Posty dotyczą konkretnych źródeł informacji – prezentujemy biblioteki, biblioteki cyfrowe, bazy danych, strony informacyjne, książki i czasopisma elektroniczne, ale także publikujemy gotowe informacje, np. dotyczące aktualnych wydarzeń. Zachęcamy też do zapoznania się z narzędziami pomocnymi w pracy studenta, ucznia, naukowca. Stałe rubryki bloga to m.in.: Ze słownika czytelnika, gdzie wyjaśnia-

my słowa niezbędne do poruszania się w sferze bibliotek i korzystania z ich usług, np. prolongata; O tym się mówi – tłumaczymy zagadnienia i pojęcia najczęściej pojawiające się w ostatnim czasie w mediach, np. trybunał konstytucyjny. Kategorie postów to np. usługi, w sieci, bibliografia, warsztat pracy naukowej, zbiory Biblioteki PSW, katalog.

SUKCES!

W Polsce jest osiem bibliotek uczelni wyższych, które prowadzą bloga jako formę komunikacji z użytkownikiem. Są to m.in. biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Łódzkiej, Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Wojskowej Akademii Technicznej. Lokalizator Wiedzy także znajduje się w tej grupie! Ponadto, jesteśmy jedynym blogiem spośród bibliotek Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych! Zachęcamy do korzystania z Lokalizatora Wiedzy, a także do odwiedzania naszej strony internetowej. Najbardziej jednak zależy nam nie na spotkaniach w sieci, a w naszej tradycyjnej, bibliotecznej czytelni lub wypożyczalni. Takie bezpośrednie kontakty, my – bibliotekarze lubimy najbardziej.

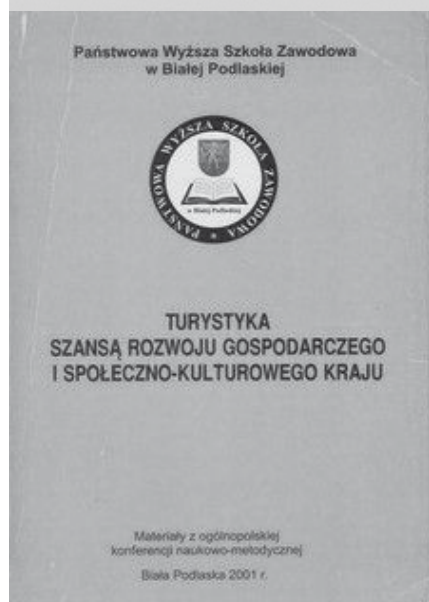
Monika Gościak
starszy bibliotekarz
Biblioteka Państwowej Szkoły Wyższej
im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Lokalizator Wiedzy:
<https://lokalizatorwiedzy.wordpress.com/>

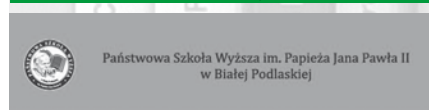

Działalność wydawnicza

– ważny obszar wzmacniania

Pierwsza monografia wydana przez PSW

MONOGRAFIE I ROZPRAWY nr 1

Zofia Kubińska

Koordynator edukacji zdrowotnej w szkole
w opinii nauczycieli wychowania fizycznego

Monografia, która otworzyła serię wydawniczą „Monografie i Rozprawy”

Mimo burzliwego rozwoju elektronicznych nośników komunikowania się ludzi i przekazywania wiedzy tradycyjne wydawnictwa pozostają nadal główną formą utrwalania i kumulowania wiedzy naukowej. Wydawnictwa uczelni wyższych publikujące książki, czasopisma, podręczniki, skrypty, publikacje konferencyjne i dydaktyczne, materiały ćwiczeniowe i informacyjne itp. są oznaką po-

zycji i rangi uczelni w kraju, która poprzez te formy może docierać także do najdalszych zakątków świata, zwłaszcza gdy ich treści udostępnione są w językach obcych. Coraz częściej tradycyjne wydawnictwa uczelnie korzystają również z nowoczesnych nośników przekazu poprzez równoległe udostępnienie tekstów na specjalnych stronach www lub na wydodrębnionych stronach danej uczelni.

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej niemal od początku jej utworzenia w 2000 r. rozpoczęła działalność wydawniczą. Pierwsze dwie książki mające formę publikacji pokonferencyjnych organizowanych przez Instytut Turystyki i Rekreacji ukazały się w latach 2001–2002 i były poświęcone turystyce jako szansie dla rozwoju gospodarczego, społecznego i kulturalnego kraju oraz zagadnieniom powiązania pracy, sportu i wypoczynku dla osób niepełnosprawnych. W kolejnych latach liczba publikacji stale się powiększała do niemal 200 pozycji wydawniczych (tabela 1). Wzbogacał się też charakter publikacji. W 2007 r. zaczęto wydawać pierwsze czasopismo naukowe „Rozprawy Naukowe”, z którego w latach 2009–2011 wyłoniły się aktualnie funkcjonujące trzy czasopisma naukowe:

„Health Problem of Civilization” (Człowiek i Zdrowie) – czasopismo wydawane w języku angielskim, redagowane przez prof. dr. hab. Józefa Bergiera, które do 2014 r. miało 4 punkty, a od 2015 r. 8 punktów przyznanych w ocenie czasopism dokonanej przez MNiSW.

„Economic and Regional Studies/Studia Ekonomiczne i Regionalne” – czasopismo wydawane równoległe w języku angielskim i języku polskim, również po okresie wstępnym, kiedy miało 4 punkty, uzyskało w ocenie ministerialnej 8 punktów. Redakcją tego pisma, które jest kwartalnikiem o otwartym dostępie, kieruje prof. dr hab. Mieczysław Adamowicz.

„Rozprawy Społeczne” – pismo wydawane w języku polskim, mające początkowo cha-

rakter półrocznika, a obecnie również kwartalnika redagowanego przez ks. prof. dr. hab. Mariana Nowaka, w aktualnej ocenie uzyskało 7 punktów.

Uczelnia wydawała, wspólnie ze Stowarzyszeniem (Polską Asocjacją Ekologii Krajobrazu), także i inne czasopismo mające charakter roczników poświęcone różnym aspektom – formom i jakości krajobrazu naturalnego i kulturowego.

Aktualnie Wydawnictwo uruchomiło specjalną serię monografii naukowych, które są wynikiem większych, ważnych i oficjalnych programów badawczych, w tym badań związanych z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk lub tytułu profesora.

Najliczniejszą grupę publikacji stanowią monografie pokonferencyjne, monografie naukowe oraz publikacje będące wynikiem projektów rozwojowych. Różne tytuły wydawnicze, zarówno wydawnictw książkowych jak i czasopism naukowych mają zadanie wspierać rozwój uczelniejskich badań naukowych i realizację strategii rozwoju uczelni. Publikacje pokonferencyjne odzwierciedlają dużą aktywność poszczególnych jednostek organizacyjnych uczelni w upowszechnianiu wyników badań i są oceną współpracy z innymi jednostkami i autorami z kraju i zagranicy. Publikacje związane z realizacją projektów zamawianych, europejskich i krajowych z zakresu dydaktyki, działalności wdrożeniowej czy innowacyjnej służą zacieśnianiu więzów z otoczeniem gospodarczym i społecznym uczelni oraz współpracy katedr i zakładów z zakładami pracy i jednostkami samorządu terytorialnego. Wydawnictwa służą też wspieraniu ruchu naukowego wśród studentów. Od kilku lat ukazują się drukiem wyniki sympozjów kół naukowych, w których, obok nauczycieli, uczestniczą także studenci różnych uczelni krajowych.

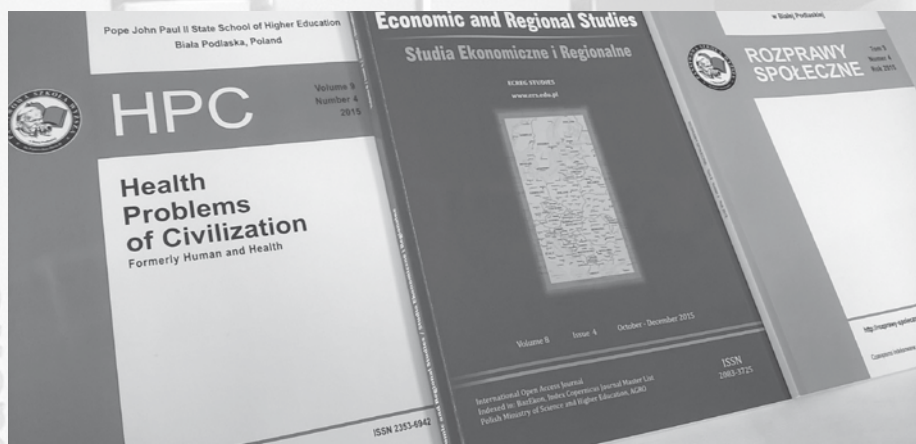
Wydawnictwo pamięta też o ważnych datach w rozwoju szkoły i jubileuszach. Doro-bek podsumowany w albumach jubileuszo-

Wydawnictwa Uniwersyteckiego

wych stanowi cenną kronikę uczelni. Funkcjonowanie i osiągnięcia uczelni oraz przebieg zdarzeń zapisywany jest też w kwartalniku „Bialski Przegląd Akademicki”, który jest skarbnicą informacji dla studentów, pracowników i interesariuszy z zewnątrz. Czasopisma wydawane przez uczelnię są przedmiotem wymiany z wieloma uczelniami w kraju i docierają do niektórych uczelni w innych państwach.

Wydawane przez uczelnię czasopisma mają charakter otwarty zarówno dla Autorów z kraju, jak i z zagranicy, jak też udostępniane są bezpłatnie na specjalnych stronach internetowych. Rosnąca ranga naukowych czasopism wydawanych przez uczelnię jest ważnym czynnikiem zewnętrznej aktywności naukowej pracowników i budowania pozycji akademickiej uczelni. Zwracamy dużą uwagę na aspekty bibliometryczne wydawanych czasopism i książek. Czasopisma są indeksowane w różnych bazach informacyjnych, ciągle wzbogacają i poprawiają formę edytorską i dbają o podnoszenie poziomu jakościowego przy zachowaniu wszelkich norm etycznych i edytorskich.

*Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz
Pełnomocnik Rektora PSW ds. nauki
i współpracy zagranicznej*

Czasopisma naukowe wydane przez PSW

Tabela 1. Zestawienie publikacji Wydawnictwa PSW JPPI w Białej Podlaskiej w latach 2011-2015

Rodzaj publikacji	2011-2015	2006-2010	2011-2015	Razem
1. Monografie pokonferencyjne	15	21	27	63
2. Monografie autorskie		7	22	29
3. Publikacje inne (projektowe, popularno-naukowe, informacyjne)		8	20	28
4. Podręczniki i skrypty				
• Czasopisma naukowe	3			3
• Rozprawy Naukowe				
• Health Problem of Civilization (Człowiek i Zdrowie)		1	15	16
• Economic and Regional Studies/ Studia Ekonomiczne i Regionalne			16	16
• Rozprawy Społeczne		1	14	16
• Krajobrazy przyrodnicze i kulturowe	1	1	6	6
5. Bialski Przegląd Akademicki		3	17	20
Razem	19	42	136	197

Albumy jubileuszowe

Bialski Przegląd Akademicki

„Once Erasmus, always Erasmus”, czyli o byciu Erasmusem przez całe życie

W semestrze letnim roku akademickiego 2015/2016 miałam możliwość uczestnictwa w wymianie studenckiej oferowanej w ramach programu Erasmus+, dzięki której przez okres pięciu miesięcy byłam studentką Universidade de Évora w Portugalii. Zostałam poproszona przez koordynatora programu Erasmus na naszej uczelni – Panią Agnieszkę Kaliszuk, o napisanie krótkiej relacji z mojego pobytu i powiem szczerze, propozycję tę przyjąłam bardzo chętnie.

Moje pierwsze wrażenie związane z Portugaliją było zupełnie odmienne od moich oczekiwań przed wylotem. Dla mnie Portugalia to przede wszystkim niezwykli ludzie. W czasie całego okresu mojego pobytu doświadczyłam wielokrotnie niezwykłej uprzejmości, jaką Portugalczycy darzą zarówno obcokrajowców, jak i siebie nawzajem. Są to ludzie ciepłi, otwarci, gościnni, i co wydaje się niestety rzadko spotykane w większości krajów europejskich, zawsze życzliwi w stosunku do drugiego człowieka. Jednak Portugalia to nie tylko ludzie. Państwo to cechuje niezwykła różnorodność – dotycząca zarówno krajobrazu, charakte-

rystycznej kuchni, jak również mentalności i przyzwyczajeń, które decydują o wyjątkowości i indywidualnym charakterze danego regionu. Połączenie wszystkich tych elementów ze wspólną, bogatą kulturą i ciekawą historią (sięgającą nie tylko czasów odkryć geograficznych) sprawia, że w Portugalii można i wręcz chce się zakochać. Miejsce, w którym studiowałam i mieszkalam w czasie swojego okresu wymiany było miasteczko Évora, położone w centrum małowniczego regionu Alentejo w środkowej Portugalii. Mówi się, że ciężko jest wskazać jeden, najważniejszy zabytek Évory – całe miasto traktowane jest w kategorii cennego

zabytku Portugalii. Mimo że każdego roku miasteczko odwiedzane jest przez setki tysięcy turystów, życie codzienne miasta płynie swoim tempem. Motorem napędzającym rytm miasta jest grupa studentów lokalnego uniwersytetu, których liczba co roku oscyluje wokół 10 tysięcy.

Universidade de Évora założony został w XVI w.; zaliczany jest do grupy najstarszych uniwersytetów Portugalii. Budynek uczelni stanowi obowiązkowy punkt na trasie zwiedzania miasta, głównie za sprawą arkadowego dziedzińca, który stanowi centrum kampusu uczelni. Uczelnia jest partnerem wielu projektów współpracy zagranicznej, z których najpręż-

niej działającym i najbardziej rozpowszechnionym wśród studentów lokalnych i zagranicznych jest właśnie program Erasmus.

Program Erasmus był dla mnie niezwykłą przygodą i szansą na rozwój – zarówno ten personalny, jak i zawodowy. Erasmus otworzył mi oczy na świat oraz na nowe możliwości, które pojawiły się po moim powrocie do Polski. Gdyby nie uczestnictwo w programie nie poznałabym tak niesamowicie ciekawych ludzi, z którymi mogłam dzielić się swoimi poglądami i którzy przez tak krótki okres pięciu miesięcy stali się dla mnie niezwykle bliscy. Jednak co najważniejsze, program był dla mnie bodźcem do dalszego działania, do osiągania kolejnych postawionych sobie celów oraz do pokonywania własnych barier i słabości. Uczestnictwo w programie i korzyści z nim związane traktuję jako jeden z największych sukcesów, jaki do tej pory udało mi się osiągnąć.

Dla wszystkich, którzy nadal wahają się, czy wziąć udział w programie, mam jedną radę – nie martwcie się, że nie jesteście wystarczająco gotowi, by sprostać wyzwaniu, jakie stawia przed wami program Erasmus. Prawdą jest, że większość aktualnych i byłych uczestników programu też tak myślała przed swo-

Uczestnictwo w programie i korzyści z nim związane traktuję jako jeden z największych sukcesów, jaki do tej pory udało mi się osiągnąć.

im wyjazdem. Mimo że dla każdego z nich Erasmus to inne przygody, inne historie, różne destynacje podróży, zawsze była to dla nich wyjątkowa lekcja życia. Lekcja, której nie nauczyli się w uczelnianych ławkach, zaś którą przeżyli sami „na własnej skórze”. Warto podjąć ryzyko i przezwyciężyć swój strach, by zdobyć unikalną wiedzę i umiejętności, o których istnieniu wiedzą tylko uczestnicy Erasmus. Na swoim przykładzie wiem, że zmierzenie się z ryzykiem niepowodzenia i stawienie mu czoła procentuje w przyszłości. Twoje życie i Ty sam

na pewno się zmienisz, zmiana ta jednak jest warta zachodu. W końcu Erasmus nie staje się raz, zostajesz nim już na całe życie. Jeśli jesteś gotowy podjąć wyzwanie, Erasmus na pewno Cię nie rozczaruje.

*Kinga Hackiewicz
Ekonomia (studia licencjackie)
Zdjęcia: archiwum Autorki*

Mimo że dla każdego z uczestników Erasmus to inne przygody, inne historie, różne destynacje podróży, zawsze była to dla nich wyjątkowa lekcja życia. Lekcja, której nie nauczyli się w uczelnianych ławkach, zaś którą przeżyli sami „na własnej skórze”.

Tytuł: Nauczanie języków obcych na potrzeby rynku pracy

Autor: Magdalena Sowa, Maria Mocarz-Kleindienst, Urszula Czyżewska (red.)

Wydawnictwo: Wydawnictwo KUL

ISBN: 978-83-8061-063-7

Oprawa: miękka

Liczba stron: 392

Rok wydania: 2015

Nauczanie języków obcych dla potrzeb zawodowych staje się coraz powszechniejsze, a zainteresowanie nim rośnie. Znajomość języków obcych do celów zawodowych jest dziś koniecznością w związku z rozwijającą się dynamicznie sytuacją społeczno-ekonomiczną na międzynarodowym rynku pracy. Publikacja jest rezultatem konferencji naukowej „Nauczanie języków obcych na potrzeby rynku pracy”. Podzielona została na pięć bloków tematycznych. Pierwszy nosi tytuł „Polityka językowa i programy nauczania”. Autorzy skupiają się w nim na przestrzeni komunikacji publicznej w kontekście polskiej polityki językowej. Dodatkowo w tej części pokazano relacje między oczekiwaniami grupy studentów wobec programów nauczania a ustalonym w treściach kształcenia profilem absolwenta. Kolejny blok porusza tematykę zatrudnienia absolwentów studiów neofilologicznych oraz oczekiwań, jakie mają wobec nich pracodawcy. Podkreślona została przez autorów potrzeba zastosowania nowoczesnych technologii w dydaktyce uniwersyteckiej. Część trzecia opisuje nowe tendencje w nauczaniu języków. Zaliczają się do nich m.in. techniki kreatywnego myślenia, multikulturowe zespoły projektowe. Ponadto w monografii Czytelnik znajdzie zagadnienie ewaluacji jako weryfikację posiadanej wiedzy oraz tematykę dotyczącą kształcenia nauczycieli języków obcych.

Tytuł: Rynek finansowy i jego mechanizmy: podstawy teorii i praktyki

Autor: Wiesław Dębski

Wydawnictwo: Wydawnictwo Naukowe PWN

ISBN: 978-83-011-7996-0

Oprawa: miękka

Liczba stron: 722

Rok wydania: 2014

Celem książki jest przekazanie Czytelnikowi wiedzy o rynku finansowym w podziale na jego trzy segmenty: rynek pieniężny, rynek kapitałowy oraz rynek instrumentów pochodnych. Duża część publikacji ma charakter monografii i jest przeznaczona dla osób o zaawansowanej wiedzy, które chciałyby się zająć badaniami rynku finansowego i jego instrumentów. Autor ponadto prezentuje w niej najważniejsze kwestie związane z inwestowaniem w papiery wartościowe, w tym wycenę akcji, obligacji, a także analizę portfelową. Ważne tematy zostały zilustrowane w formie graficznej lub w postaci przykładu liczbowego. Praca składa się z jedenastu rozdziałów, z których Czytelnik dowie się między innymi o: organizacji rynku pieniężnego w Polsce, strukturze Narodowego Banku Polskiego, funkcjonowaniu rynku kapitałowego w Polsce, Giełdzie Papierów Wartościowych, kontraktach forwards i futures, analizie opłacalności inwestycji kapitałowych, funkcjonowaniu inwestorów instytucjonalnych na współczesnym rynku kapitałowym. Książka przeznaczona jest dla studentów kierunków ekonomicznych, osób zarządzających finansami przedsiębiorstw i inwestorów giełdowych.

Tytuł: Ekonomika turystyki kulturowej

Autor: Adam E. Szczepanowski

Wydawnictwo: Difin

ISBN: 978-83-7930-900-9

Oprawa: miękka

Liczba stron: 305

Rok wydania: 2015

Celem książki jest ukazanie turystyki kulturowej w jej ekonomicznym wymiarze, od zagadnień megaekonomicznych, poprzez makroekonomiczne, skończywszy na zagadnieniach mikroekonomicznych. Innym ważnym założeniem publikacji jest próba zdiagnozowania najistotniejszych czynników, które wpływają na podaż, popyt i ceny produktów na rynku turystyki kulturowej. Samo uprawianie turystyki kulturowej daje możliwość pogłębiania wiedzy dotyczącej zwiedzanych krajów, zabytków, a także tradycji kulturowych. Dlatego też ten rodzaj turystyki dostarcza korzyści gospodarczych oraz wpływa na rozwój wartości społecznych i obywatelskich. W pierwszym rozdziale autor dokonał analizy zagadnień związanych z pojęciem turystyki kulturowej. Duża część rozdziału dotyczy zagadnień mega- i makroekonomicznych. Istocie funkcjonowania rynku usług turystycznych oraz autorskiej klasyfikacji atrakcji kulturowych poświęcony został rozdział drugi. Trzeci rozdział przedstawia kolejny autorski pomysł, tym razem dotyczący definicji produktu turystyki kulturowej. Ponadto w rozdziale można znaleźć odpowiedzi na to, czym jest sam produkt turystyczny oraz poznać jego strukturę. W kolejnym rozdziale A. Szczepanowski porusza zagadnienia zintegrowanego zarządzania turystyką kulturową, przedstawia projekt turystycznego łańcucha wartości produktów turystyki kulturowej. Dodatkowo Czytelnik może zapoznać się z wynikami badań produktów turystyki kulturowej, które zostały wyróżnione Złotym Certyfikatem POT. Piąty, ostatni rozdział zawiera opis autorskiej klasyfikacji czynników zewnętrznych oraz wewnętrznych, które wpływają na rozwój turystyki kulturowej w regionie. Na zakończenie rozdziału autor podjął próbę określenia kierunków rozwoju turystyki kulturowej w Polsce.

Dodatek Studencki

Każdy student wie, że istotnym elementem efektywnej nauki jest wypoczynek. Wypoczywać można na różne sposoby – jednym z nich jest czytanie. Dobra lektura nie tylko działa na nas relaksacyjnie, ale również wpływa na naszą koncentrację i skupienie uwagi. Jednakże, jak powszechnie wiadomo, najlepszą formą wypoczynku jest sen. Dobry sen powoduje zmiany w aktywności mózgu, które sprzyjają zapamiętywaniu. Wszystkich amatorów snu oraz dobrej książki zapraszam do lektury najnowszego Dodatku Studenckiego.

Beata Samek

„Aaa, kotki dwa...”, „Śpij, kochany, śpij”, czyli co o śnie wiedzieć warto

Sen. Dla wielu to hobby, sposób na wykorzystanie wolnej chwili, dla innych po prostu konieczność, stały punkt dnia. Faktem jest jednak, że obejść się bez niego nie da, choć wielu próbowało. Czynność ta od zawsze fascynowała ludzi, zapewne dlatego, że do głosu dochodzi wówczas ludzka podświadomość, a przecież właśnie to, co owiane jest nutką tajemniczości, najbardziej urzeka i intryguje. William Shakespeare stwierdził nawet, że „sen jest balsamem dla duszy”.

Dobowe zapotrzebowanie na sen u człowieka zmienia się na przestrzeni życia. Noworodek przesypia nawet kilkanaście godzin w ciągu doby, potem zapotrzebowanie to stopniowo się zmniejsza, w dorosłym życiu jest to już kwestia indywidualna. Kiedyś rytm dobowy człowieka warunkowany był przez rytm dnia. Brak elektryczności przymuszał ludzi do chodzenia spać po zmroku i wstawania o świcie, dlatego też mamy niejako zakodowane w sobie, że noc jest od spania, a dzień od działania. To zupełnie naturalne. Obecnie jednak ten porządek jest naruszany, praca, nauka często przedłuża się do późnych godzin nocnych, a sen przesuwa się

na dzień. Przyzwyczajeni też jesteśmy do tego, że kładziemy się i śpimy kilka godzin naraz. To tak zwany sen monofazowy. Jego przeciwieństwem jest sen polifazowy, który zyskuje dziś na popularności, a warto wiedzieć, że nie jest to „wynalazek” współczesnych. O co tu chodzi?

Sen polifazowy polega na tym, że zamiast jednego, ciągłego snu praktykuje się krótkie drzemki, co ważne, w regularnych odstępach czasowych; dlatego, aby podjąć się takiego wyzwania, konieczny jest elastyczny tryb życia. Ludzie decydują się na taką rewolucję, aby mieć więcej czasu na działanie. Wielu bierze wzór z wielkich mistrzów, którzy słynęli z takiego właśnie dobowego porządku. Za najlepszy przykład niech posłuży sylwetka Leonarda da Vinci, człowieka wszechstronnego, który wniósł wiele do licznych dziedzin nauki, wynalazcy, naukowca. Da Vinci miał czas na działalność naukową właśnie dlatego, że w ciągu doby spał tylko 2 godziny, robiąc sobie co 4 godziny 15-minutowe drzemki. Inny wielki człowiek, malarz-surrealista Salvador Dali, zasypiał w fotelu z łyżeczką w dłoni nad metalową tacą. Kiedy zapadał

w sen, odgłos wydawany przez spadającą na tackę łyżeczkę budził go. Sen polifazowy stosowany był i bywa także przez marynarzy, astronautów, wojskowych, kiedy muszą być czujni całą dobę. Krótkie, regularne drzemki, w jednakowych odstępach czasowych wystarczają, by organizm się zregenerował. Na adaptację potrzeba około 2-3 tygodni. System ten ma jednak zarówno zwolenników, jak i przeciwników, którzy twierdzą, że tylko nieprzerwany sen należycie spełnia swoją rolę. Z pewnością sen polifazowy nie jest wskazany dla wszystkich, jednak chętnych do eksperymentowania nigdy nie brakowało i raczej nie zabraknie.

Wracając do ogólnie przyjętego snu monofazowego, chciałabym zwrócić uwagę na jego zróżnicowanie. Wyodrębnia się dwie główne fazy snu, w czasie których w organizmie człowieka zachodzą odmiennie procesy. Faza SEM – sen wolnofazowy przeplata się z fazą REM – snem paradowalnym. Faza SEM to ten czas, kiedy organizm odpoczywa i się regeneruje, zwalnia wówczas metabolizm, oddech i rytm serca. Wtedy też goją się rany. Tą fazą rozpoczyna się sen człowieka. Co 80-100 minut człowiek wchodzi w fazę snu REM, która trwa ok. 15 minut, a pod koniec snu wydłuża się nawet do 40 minut. Charakterystyczne dla tego czasu są szybkie ruchy gałek ocznych, nieregularny puls i oddech, możliwe jest tu mruczenie, mówienie przez sen. Właśnie w tej fazie mają miejsce

marzenia sennie, wtedy śnimy. Cykl fazowy powtarza się średnio 4-5 razy, a marzenia sennie zapamiętujemy, gdy obudzimy się w trakcie trwania fazy REM.

Od zarania dziejów próbowano objaśniać, tłumaczyć marzenia sennie. Ludowa mądrość głosi, że „sen mara, Bóg wiara”, co znaczy, że nie należy przywiązywać większej wagi do snów. O snach jednak lubimy rozmawiać. Często je sobie w rozmowach opowiadamy, zastanawiając się, co też to mogło znaczyć. Niektórzy zaraz po przebudzeniu chętnie sięgają do sennika, zawierającego hasłowo uporządkowane interpretacje snów. Nie warto jednak ślepo wierzyć w każde napisane tam słowo, bowiem treść marzeń sennych zależy głównie od charakteru danego człowieka, jego przeżyć, emocji, wspomnień, osobistych doświadczeń. Nie da się więc uogólnić motywów, które pojawiają się w snach, gdyż dla każdego człowieka ten sam obraz może znaczyć co innego. Sny badał też Zygmunt Freud, a wyniki przedstawił w pozycji pt. O marzeniu sennym, do której odsyłam zainteresowanych, gdyż zakres omawianej tam treści i wnioski, które wypływają z analizy przykładów są zbyt szerokie, by podjąć się próby lakonicznego omówienia ich treści.

A skoro już mowa o snach, to warto zwrócić uwagę na dosyć ciekawą opcję dla osób lubiących mieć kontrolę nad sobą oraz dla wszystkich chętnych do eksperymentowania, a mianowicie – na świadomy sen. Poprzez wyrobienie w sobie pewnych nawyków i odpowiednie przygotowanie możliwe jest sprawowanie kontroli nad własnym snem, co może uczynić go przyjemniejszym. W takim śnie bowiem można robić wszystko, na co ma się ochotę i na co stać naszą fantazję. Wiele osób wybawia się w ten sposób od koszmarów. Umiejętność świadomego snu można nabyć, stosując opracowane techniki i metody, co wymaga cierpliwości i wytrwałości, aczkolwiek jest to możliwe. Konieczne jest też prowadzenie dziennika snów, czyli zapisywanie marzeń sennych od razu po przebudzeniu. Zwolennicy tego sposobu zapewniają, że efekt końcowy wart jest trudności związanych z uczeniem się świadomego snu. Jednak chyba większe jest grono tych, którym odpowiada element zaskoczenia, powodowany przez często niezwykle, niecodziennych sny, a nawet – oczekiwanie na to, co przyśni się tej nocy.

A teraz kilka „sennych” ciekawostek:

- zwierzęta mają również różne zapotrzebowanie na sen, np. kot przesypia ok. 12 godzin na dobę, a żyrafa tylko 2;
- w czasie pełni księżyca sen jest płytszy i krótszy, nawet w pokoju bez okien;
- rekord w niespaniu pobił w 1965r. Randy Gardner, który wytrzymał bez tej czynności 11 dni;
- każdy człowiek miewa sny, niewidomi także;
- 12% ludzi śni w czarno-białych barwach;
- przeciętny człowiek przesypia 1/3 swojego życia;
- obecność telewizora w sypialni pogarsza jakość snu.

Zjawisko snu jest niezwykle fascynujące i nie da się do końca poznać wszystkich jego tajemnic. Pisano o nim wiele; liczni badacze i naukowcy poświęcają jego zgłębianiu całe swoje życie, odkrywając coraz to nowe fakty. Sen jest „bohaterem” wielu dzieł, czy to literackich, czy to muzycznych. Jedno jest pewne, jest on nam potrzebny i nie da się bez niego żyć. Można czerpać z niego prawdziwą przyjemność. Dlatego niech zakończeniem sennych rozważań, będzie jedno słowo: „Dobranoc”.

Ewelina Parafińska

Żegnając pozorną zimę, w oczekiwaniu na wiosnę

Zima to chyba ulubiona pora roku miłośników książek. Wówczas nie trudno jest znaleźć usprawiedliwienie tego, że większą część dnia spędzamy pod kocem, z książką w dłoni. Niewielu jest zwolenników chłodnego powietrza, brudnego śniegu na ulicach, gołoledzi na chodnikach czy przedwcześnie zapadającego zmroku. Ciało można ogrzać, pijąc gorący napój z miodem albo herbatę z kawałkami owoców, ewentualnie nabywając specjalny ogrzewacz do dłoni lub termofor. Duszę też można ogrzać, czytając przejmujący horror, z dużą ilością zwrotów akcji i postaci, które pojawiają się potem w koszmarach. Co jednak czytać, gdy za oknem widzimy gołe drzewa i zachmurzone niebo, mimo że w kalendarzu jest grudzień, styczeń? Zima nie była w tym roku kłopotliwym gościem – wiadomość ta spotkała się zarówno z zadowoleniem, jak i z roz-

czarowaniem. Jak zatem „wyczarować zimę” za pomocą literatury? Wszystko dzieje się w naszych głowach. Wysypując na podłogę dużą ilość piasku, zapalając nocną lampkę, przy dużym skupieniu możemy wyobrazić sobie, że jest lato i spędzamy urlop na plaży, opalając się i odpoczywając po wysiłkach na płaszczyźnie zawodowej, naukowej. Jeśli nie chcemy jednak robić w pokoju bałaganu – lepiej sięgnąć po książkę. Czytając opis na okładce książki pod tytułem *Kłaśnięcie jednej dłoni* możemy już poczuć elementy typowe dla zimowego tym razem krajobrazu: „Tasmania – rozległa, tajemnicza kraina. Pewnej nocy 1954 roku osadę Butlers Gorge omiała śnieżycza, a czarne chmury przesłoniły gwiazdy”. Następnie – jedno spojrzenie na okładkę i możemy na długi czas lektury zapomnieć, że za oknem mamy piękną jesień tej zimy. Książka Richarda Flanagana została aż osiem na dziesięć gwiazdek na

popularnej platformie czytelniczej lubimyczytac.pl. Co czytelników najbardziej w książce urzekło? Bywają książki, które dopiero z biegiem czasu nabierają tempa, akcja się rozkręca; mniej cierpliwi czytelnicy już po pierwszych stronach odrzucają książkę w kąt. Z książką *Kłaśnięcie jednej dłoni* nie postąpi tak nikt. Akcja wciąga już od pierwszych stron, zaś samo wprowadzenie jest typowe dla książki gatunku „thriller”. To, że książkę czyta się dobrze, nie znaczy wcale, że jest to łatwa lektura. Bynajmniej. Wiele osób – nawet o nie najwyższym poziomie wrażliwości – przyznaje się, że zdarzyło im się podczas czytania uronić łzę. Można rzec, że pan Flanagan zagwarantował czytelnikowi *katharsis*. Snujemy bowiem refleksje, jak wyglądałoby nasze życie, gdybyśmy nagle mieli zamienić się z dorastającą Sonją. Bohaterka staje bowiem przed ogromem wyzwań – nie chodzi o pokonywanie fantastycznych stworzeń, podróżowanie po świecie, ale problemy rodzinne. Nieustanny kontakt z okrucieństwem, bólem, samotnością, jestestwem toksycznego ojca. Czytelnik wczuwa się w stany emocjonalne bohaterki, w opisywaną historię, która mrozi krew w żyłach. Automatycznie zapominamy, że za oknem tego mrozu nie ma. Uważam zatem, że *Kłaśnięcie jednej dłoni* to znakomita lektura na zimę.

Kłaśnięcie jednej dłoni to znakomita lektura na zimę.

Literatura zapewnia człowiekowi wszystkie emocje, których potrzebuje on w życiu. Przy książce wzruszamy się, odkładamy ją na bok, by ją przetrwać, zrozumieć, wysnuć targające duszą refleksje. Przy literaturze wzruszamy się, śmiejemy, nabieramy inspiracji, by napisać własne dzieła. Kto z nas nie marzył o wydaniu własnej książki? Książka pt. *Kłaśnięcie jednej dłoni* jest dowodem na to, że literatura jest dla każdego – można w niej odnaleźć bowiem wszystkie emocje, których w danym momencie życia jesteśmy głodni. Powieść Richarda Flanagana to historia nie tylko o złych doświadczeniach, traumatycznej przeszłości, ale również o miłości, o wojnie, o psychice człowieka.

Karolina Gomoła
studentka socjologii

Rób to, co kochasz, a osiągniesz wszystko, czego pragniesz

Wywiad z Beatą Samek, studentką III roku ekonomii, stypendystką Stowarzyszenia Krzewienia Edukacji Finansowej.

Dlaczego zdecydowałaś się studio- wać ekonomię?

Już w gimnazjum zaczęły mnie interesować zagadnienia związane z gospodarką – wtedy jeszcze nie wiedziałam, że jest to ekonomia. Dzięki czujności rodziców wybrałam liceum o profilu administracyjno-ekonomicznym i spodobało mi się to do tego stopnia, że postanowiłam kontynuować edukację w tej dziedzinie. Dodatkowo w trakcie studiów ukończyłam technikum administracyjne w trybie zaocznym.

To wspaniale! Jak znalazłaś na to czas?

Gdy robię to, co mnie interesuje – z przyjemnością poświęcam temu każdą wolną chwilę. Dlatego nauka na wybranych przeze mnie studiach dziennych i w technikum zaocznym nie była dla mnie uciążliwa.

Czym kierowałaś się przy wyborze uczelni?

Kierowałam się przede wszystkim odległością uczelni od miejsca zamieszkania. Mam tu kochającą rodzinę, wspaniałego chłopaka, przyjaciół oraz pracę. Nie chciałam tego wszystkiego zostawić i wyjechać. Dlatego wybrałam PSW i dziś się z tego bardzo cieszę!

Jesteś stypendystką Stowarzyszenia Krzewienia Edukacji Finansowej. Czy trudno było sprostać wymaganiom?

Podanie o stypendium SKEF-u złożyłam spontanicznie na dzień przed ostatecznym terminem, ponieważ wcześniej nie sądziłam, że mam jakiegokolwiek szanse. Udzielałam się na uczelni tak jak zwykle – robiłam swoje, nie zastanawiając się nad korzyściami, jakie mogę z tego tytułu osiągać. Dopiero po licznych na-

mowach przyjaciół postanowiłam spróbować i złożyłam podanie. Nie sądziłam, że mi się uda! W moim przypadku nie wymagało to szczególnych starań, robiłam to, co zawsze ☺.

W jaki sposób udzielasz się w środo- wisku studenckim?

Przede wszystkim należę do Prezydium Samorządu Studenckiego oraz jestem wiceprzewodniczącą Studenckiego Koła Naukowego „Progress”. Jednocześnie współpracuję na zasadzie wolontariatu z Sekcją Promocji naszej uczelni oraz pomagam w tworzeniu Dodatku Studenckiego w „Białskim Przeglądzie Akademickim”. Angażuję się również w organizację wielu wydarzeń uczelnianych, takich jak Dzień Otwarty czy Wielka Majówka z PSW. Mogłabym jeszcze długo wymieniać ☺.

Robisz na uczelni tak wiele, jednocze- śnie pracując. Jak to możliwe, że znaj- dujesz na wszystko czas i osiągasz tak dobre wyniki w nauce?

Udaje mi się to, ponieważ robię to, co kocham i mam wokół siebie wspaniałych ludzi, którzy mnie wspierają. Na

studiach nauczyłam się zarządzać własnym czasem, początkowo było ciężko, bałam się angażować w kolejne przedsięwzięcia – dziś im więcej mam na głowie, tym lepiej się w tym wszystkim odnajduję. Natomiast osiągnięcia w nauce wynikają z systematyczności oraz z zainteresowania dziedziną, którą studiuję.

Jesteś studentką III roku – czy z per- spektywy czasu jesteś zadowolona z wyboru uczelni i kierunku?

Zdecydowanie tak! Gdybym miała wybrać ponownie – podjęłabym taką samą decyzję. Państwowa Szkoła Wyższa jest młodą uczelnią i ciągle się rozwija, co dla studentów oznacza wiele szans i możliwości.

Na koniec, co radziłabyś maturzy- stom oraz studentom chcącym kon- tynuować naukę na naszej uczelni?

Nie bójcie się działać! PSW stwarza wiele możliwości i naprawdę warto jest z nich korzystać, a każdy może znaleźć coś odpowiedniego dla siebie.

Rozmawiała: Małgorzata Tymicka

Beata Samek odbiera gratulacje z rąk Rektora PSW, prof. Józefa Bergiera

JUTRO NA MADAGASKAR!

Tuż przed drugą wojną światową Arkady Fiedler – podróżnik, pisarz, przyrodnik, opublikował książkę o takim tytule. A potem inne o Madagaskarze – Gorąca wieś Ambananitelo, Wyspa kochających lemurów... Już jako dzieciaka przyciągały mnie ich tytuły! A co dopiero treść! I tak zacząłem marzyć o podróżach, a pierwszym celem marzeń stał się Madagaskar.

Widok na centrum Antananarywy

Ba! Gdy zostałem studentem wymarzonej (także dzięki książkom Fiedlera!) geografii, pierwszą poważną pracę zaliczeniową napisałem właśnie o Madagaskarze. A potem... Zjeździłem w dorosłym życiu kawał świata, ale na Madagaskar wiatry mnie nie przywiewały. W 1999 r. przeleciałem nad nim wyśoko, wracając z Maskarenów. Coś widziałem, ale to nie to! Dopiero w 2007 r. trafiłem tam na dłużej. To było spełnienie marzeń, ale i potwierdzenie cudowności tego miejsca. W 2015 r. znów mi się udało. I znów wróciłem szczęśliwy. I nierozczarowany. Bo jest w tym kraju coś magicznego, co sprawia, że niezależnie od niebezpieczeństw – zwłaszcza zdrowotnych – zagrażającej (poważnie!) malarii i dużym ryzyku przypadłości jelitowych (higiena to słowo bardzo względne!) podczas pobytu, a jeszcze bardziej po powrocie, czar Madagaskaru pozostaje w duszy.

Madagaskar to jeden z najbardziej zadziwiających krajów świata. Jest prawie dwa razy większy od Polski. Położony na jednej wielkiej wyspie (o tej samej nazwie) i grupkach mniejszych, uroczych wysepek u północno-zachodnich i północno-wschodnich wybrzeży, wyrósł na wodach zachodniego Oceanu Indyjskiego. Choć bliski Afryki – od jej brzegów oddziela go kilkusetkilometrowy Kanał Mozambicki – bardzo się od niej różni. Wyjątkowi są ludzie, wyjątkowa przyroda, wyjątkowa kultura.

Ludzie – choć to blisko Afryki, wcale nie są czarni. Ciemniejsi są zamieszkujący zachodnie wybrzeża przedstawiciele ludu **Sakalava**, ale pozostają oni w mniejszości w stosunku do pozostałych kilkunastu grup etnicznych, stanowiących konglomerat populacji malgaskiej. Najliczniejsi są **Merina**. Ci mieszkają wysoko, na **Płaskowyżu Centralnym** (1200–1500 m n.p.m.), który przyciągnął niemal połowę, z ponad 20 mln, mieszkańców Madagaskaru. Łagodne rysy Merina przypominają Polinezyjczyków. Nic dziwnego, bowiem badacze uznają, że to właśnie gdzieś z okolic Azji Południowo-Wschodniej przyплыли pierwsi mieszkańcy wyspy. Sprzyjały im prądy morskie. Podobnie wyglądają **Betsimisaraka**, **Betsileo** i inni, z mniejszych ludów. I tak, mimo są-

siedztwa Afryki, wśród ludności Madagaskaru dominuje rasa żółta.

Poszczególne ludy różnią się jednak obyczajami, strojami, historią. Odmienności sprzyjała przyroda. Madagaskar jest bardzo zróżnicowany przyrodniczo. Z południa na północ (to ponad 1200 km!) biegnie pas wzniesień – wspomniany Płaskowyż Centralny z trzema wyższymi masywami górskimi (najwyższy masyw zwie się **Tsaratanana**, a jego najwyższy szczyt – **Moromokotro** sięga niemal 3000 m n.p.m.). Te wzniesienia stanowią przeszkodę dla wilgotnych wschodnich pasatów. Dlatego wschodnie wybrzeża są wilgotniejsze i porośnięte bujną zieloną roślinnością. Tak naprawdę tylko tam ostały się resztki pierwotnego deszczowego lasu równikowego. Po drugiej stronie wzniesień – na zachodzie – jest znacznie bardziej sucho i gorąco. Z kolei południe wyspy – już na południe od Zwrotnika Koziorożca – należy do najsuchszych obszarów, a roślinność przypomina tę z suchych sawann i pustyń. Na północy – najbliżej równika pełno natomiast soczystej zieleni i plantacji pachnących wanilią, ylang-ylang oraz innymi aromatycznymi roślinami i przyprawami.

Przez wieki ludy Madagaskaru żyły w odosobnieniu, rzadko wadząc się. Pod koniec XVIII w. pod wodzą Merina kraj jednak zjednoczono, a pierwszym władcą (mpanjaka) został **Andrianampoinimerina** (to skrócona wersja jego imienia!). Później – do 1896 r. było jeszcze sześć innych (w tym cztery kobiety). W końcu XIX w. Madagaskar stał się kolonią francuską i dopiero w 1960 r. odzyskał niepodległość.

Odosobnienie stało się jednak źródłem różnic kulturowych. Niektóre ludy na Płaskowyżu Centralnym praktykują do dziś zdumiewający obyczaj *famadihana* – powrotu zmarłych. Po kilku latach od zgonu, zwłoki się wykopuje, odziewa w nowe prześcieradła, daje jedzenie, picie i pieniądze „na drogę” i ostatecznie grzebie. Przy okazji jest to wielkie wioskowe święto – bo przecież zmarły powrócił...

Dziwaczne? Cóż, co kraj to obyczaj. I co kraj, to inna przyroda. Ta na Madagaskarze jest odmienna od reszty świata. Przeważająca większość gatunków roślin i zwierząt to

Największy z madagaskarskich lemurów – indri indri, zwany też babakoto

endemity, czyli gatunki niewystępujące nigdzie indziej na świecie. Najbardziej znane zwierzątka malgaskie to lemury. Któż nie pamięta Króla Juliana? Swoją drogą: lwa, zebra, żyrafa i hipopotama na wyspie się nie uświadczą! Ale lemury to nie jedyny endemiczny gatunek. Wśród wielu innych, do najsympatyczniejszych należą kameleony. Podobnie unikatowa jest flora. Na wyspie rośnie ponad 4000 endemicznych gatunków drzew, w tym 6 z 7 gatunków baobabów. Ta cudna przyroda jest dopiero od niedawna w miarę przyzwoicie chroniona. W ciągu ostatnich kilku lat powstało lub awansowało do miana parków narodowych kilkadziesiąt obszarów o szczególnych wartościach. A do tego Madagaskar wciąż jeszcze pozostaje niemal dziewiczy turystycznie. Odwiedza go rocznie kilkaset tysięcy turystów. Wciąż można znaleźć zapierające dech w piersiach przepiękne plaże z białym piaskiem – całkowicie bezludne! Wciąż można (taniol!) kupić pamiątki. I to wytworzone na miejscu, a nie importowane z Dalekiego Wschodu! Obrusy, ozdoby z rogów bydła zebu, kamienie półszlachetne i szlachetne (m.in. szafiry), zdumiewające produkty z domowego recyklingu – lemury i baobaby z aluminium, modele samochodów oraz rowerów z puszek i butelek plastikowych, to „łupy” pozwalające po powrocie cieszyć się wspomnieniami.

Najbardziej atrakcyjne parki narodowe to PN **Isalo** na południu Płaskowyżu Centralnego oraz **Andasibe-Mantadia** i **Ranomafana** na wschodzie. W Isalo – w pobliżu miasteczka **Ranohira** zachwyca wspaniała panorama z florą zadziwiającą i odmienną niż w innych częściach wyspy. To wciąż Płaskowyż, ale już bezleśny, porośnięty sawanną. Obserwowanie zachodzącego słońca w skalnej szczelinie zwanej

Hotel Loharano na Nosy Be

Widok z najwyższego wzniesienia Nosy Be

„Oknem z Isalo” to ulubione zajęcie nielicznych turystów, którzy tam dotrą. Niemniej pociągające jest spoglądanie na hasające w pobliżu lemury i majestatycznie leniwe kameleony. A w pobliżu, na południu, trzeba odwiedzić sąsiadujące z Parkiem miasto **Ilakaka**, z licznymi odkrywkowymi kopalniami szafirów i wieloma sklepami oferującymi urobek. Park narodowy Ranomafana, spośród kilkunastu parków narodowych Madagaskaru, wyróżnia się nieprzekształconą florą – bo już tylko w niewielu miejscach zachował się pierwotny las deszczowy – i urozmaiconą fauną. To jedno z najlepszych miejsc do obejrzenia wielu gatunków lemurów oraz endemicznych ptaków. Za to największe lemury – *indri indri*, zwane przez tubylców babakoto można zobaczyć tylko w PN Andasibe-Mantadia. Zobaczyć i usłyszeć, bo cicho i głośno zawodzą, szukając kuzynów w głębi lasu. Jeśli ma się szczęście, to, po kilkugodzinnych poszukiwaniach, takiego śpiewającego lemura można obserwować z odległości kilku metrów. Nie są płochliwe, bo i rzadko ze strony ludzi spotyka je krzywdą.

Zwiedzając Madagaskar, trudno ominąć stolicę. To **Antananarywa**, zwana Tana – największe miasto państwa. I pod względem wielkości powierzchni, i liczby ludności przypomina Warszawę (no, może jest trochę bardziej ludna). Ale w Warszawie nie ma pól ryżowych w pobliżu centrum, nie ma kilkunastu, sięgających 1500 m n.p.m. wzgórz otaczających miasto (pierwszy władca na każdym wybudował pałac dla każdej ze swych 12 żon), nie ma gwaru i uroczego bałaganu, charakterystycznego dla miast Trzeciego Świata. Antananarywa była siedzibą królów Madagaskaru od czasu jego zjednoczenia pod koniec XVIII wieku przez Andrianampoinimerinę. W pobliżu Tana jest najważniejsze lotnisko międzynarodowe. Miasto znajduje się na Płaskowyżu Centralnym, którego wysokość oscyluje między 1200 a 1500 m n.p.m. Najwyżej mieszkają bogaci – tam powietrze jest najzdrowsze, niżej zamożni, naj-

niżej – w smrodzie, hałasie, brudzie – najubożsi, czyli przeważająca większość ludności miasta (i całego kraju).

A może wybrać się do **Morondavy**? Choć do tego miasta na zachodnim wybrzeżu trudno dojechać, cieszy się ono dużą popularnością. To zasługa, obecnej na klasycznych widokówkach z Madagaskaru, „Alei Baobabów”. Aleja stanowi z największych zgrupo-

Madagaskar wciąż jeszcze pozostaje niemal dziewiczy turystycznie. Odwiedza go rocznie kilkaset tysięcy turystów. Wciąż można znaleźć zapierające dech w piersiach przepiękne plaże z białym piaskiem – całkowicie bezludne! Wciąż można (tanio!) kupić pamiątki. I to wytworzone na miejscu, a nie importowane z Dalekiego Wschodu!

wań tych drzew na wyspie – wśród nich nie brak endemicznych gatunków o poruszających nazwach: „baobab kochliwy” i „baobab święty”.

Madagaskar to nie tylko główna, duża wyspa. Tak duża, że niektórzy uważają ją wręcz za kontynent! Ale w skład państwa wchodzi i obiekty, których wyspiarskość nie jest kwestionowana. Najwięcej wysepek wynurzyło się w pobliżu północno-zachodnich brzegów głównej wyspy. To **Nosy Be** i inne „nosy”, czyli wyspy. Wzdłuż wybrzeży Madagaskaru rozsiadane jest ok. 250 małych wysp, większość na Kanale Mozambickim. Największa z nich – Nosy Be (o powierzchni mniejszej niż 300 km²) jest najchętniej odwiedzanym przez turystów zagranicznych miejscem w państwie Madagaskar! Tam można posmakować uroków prawdziwej tropikalnej wyspy, przy której wyspa Madagaskar wydaje się ogromnym kontynentem. Piaszczyste plaże, palmy kokosowe, gaje z plantacjami roślin aromatycznych (destyluje się tam połowę światowej produkcji esencji *ylang-ylang*, która jest bazą dla tworzenia najlepszych perfum renomowanych marek), bardzo ciepła (nawet do 32°C!) i czysta woda Kanału Mozambickiego, rafy koralowe, intrygujące powulkaniczną rzeźbą wnętrza (kilka, pełnych kro-

kodyli, jezior kraterowych!), to atuty nie do przecenienia. A jeśli komuś mało – może odpocząć w pobliżu, na sąsiednich wysepkach, na przykład na **Nosy Sakatia**. Tam woda jest jeszcze czystsza, a plaże jeszcze bardziej puste! Cierpliwi mogą popłynąć na **Nosy Iranja**. Wyseпка, o powierzchni ok. 1 km², jest oddalona od Nosy Be o 1,5 godziny rejsu łodzią (lub 20 min. lotu helikopterem). Składa się z dwóch wysp połączonych wynurzającą się podczas odpływu, 1,5-kilometrową piaszczystą łachą. Na mniejszej z nich powstał luksusowy hotel z 28 domkami o powierzchni 105-140 m². Inna wyseпка – **Nosy Saba** (1,3 km²) stanowi teren luksusowego hotelu (domki 75-100 m², przy każdym tarasy 25 m²) wyposażonego m.in. w prywatny pas startowy. A na północny wschód od Nosy Be leży archipelag **Mitsio**, oferujący doskonałe warunki dla nurkowania płytkiego i głębokiego, 37 km piaszczystych plaż i... ani jednego hotelu!

I tak można by o Madagaskarze pisać, pisać... I wspominać dobre chwile, zapominając na przykład o trudach podróży przez cztery dni z 40-stopniową gorącą i do-

legliwościami pokarmowymi (i braku toalet!) – to wszystko dlatego, że w jakimś soku owocowym akurat „osiedlił się” jakiś rotawirus, bakteria czy pierwotniak. Doprawdy te momenty nikną ze wspomnień, przytłoczone przez przyjemności. No i może trochę dumę, trochę żal... Bo losy, tak odległego Madagaskaru, kilkakrotnie krzyżowały się z historią Polski i Polaków. W drugiej połowie XVIII w. Maurycy August hrabia Beniowski (Polak? Węgier? Słowak?) został obwołany „Wielkim Królem” przez plemiona zamieszkujące północny wschód wyspy (Maroansetra to założone przez niego miasto). Zginął w potyczce z Francuzami. A przed drugą wojną światową powstał, nieco szalony, pomysł stworzenia w północnej części wyspy, polskiej kolonii osadniczej. Nawet Francuzi się ponoć zgodzili... Druga wojna światowa zweryfikowała tę ideę. Gdyby stało się inaczej, może na Madagaskar latałoby się szybciej i częściej? I pewnie taniej...

prof. dr hab. Maciej Jędrusik
Katedra Ekonomii i Zarządzania
Zakład Gospodarki Przestrzennej
Państwowa Szkoła Wyższa
im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Chłopcy z grupy etnicznej Merina, zamieszkującej Płaskowyż Centralny

Produkty z recyklingu – unikatowe pamiątki z Madagaskaru

Takich samochodów – Citroenów 2 CV, wciąż wiele na Madagaskarze. Często są używane jako taksówki

Wioska na Płaskowyżu Centralnym. Domy zbudowane z gliny, elektryczności brak...

OFERTA EDUKACYJNA

Kształcimy ok. 3 000 studentów
wielu narodowości
na 17 kierunkach

Studia LICENCJACKIE

bezpieczeństwo narodowe
ekonomia
filologia angielska i rosyjska
finanse i rachunkowość
fizjoterapia
pedagogika
pielęgniarstwo
ratownictwo medyczne
socjologia
turystyka i rekreacja
zarządzanie
zdrowie publiczne

Studia MAGISTERSKIE

bezpieczeństwo narodowe
ekonomia
fizjoterapia – **NOWOŚĆ!**
pielęgniarstwo
turystyka i rekreacja
zdrowie publiczne

Studia INŻYNIERSKIE

budownictwo
gospodarka przestrzenna
informatyka
mechanika i budowa maszyn
rolnictwo

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU
tel. +48 83 344 99 00 w. 930
www.pswbp.pl

**Państwowa Szkoła Wyższa
im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej**